

MALAYSIA

PENYATA RASMI
OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

PENGUMUMAN YANG DIPERTUA:

Cuti Y.B. Datuk Sri S. P. Seenivasagam/Tan Cheng Bee—Kebenaran [Ruangan 383]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 383]

USUL-USUL:

Akta Kastam, 1967—

- Perintah Duti Kastam (Pindaan), 1973 [Ruangan 418]
- Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang) (Pindaan), 1973 [Ruangan 420]
- Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 2), 1973 [Ruangan 421]
- Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang), 1973 [Ruangan 421]
- Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 3), 1973 [Ruangan 422]
- Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang) (Pindaan), 1973 [Ruangan 423]

Ucapan Terima Kasih kepada D.Y.M.M. Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong [Ruangan 424]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KETIGA

Hari Isnin, 23hb April, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.
- Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan, TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).
- Yang Berhormat Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungei Siput).
- ” Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- ” Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- ” Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).
- ” Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- ” Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- ” Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- ” Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- ” Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S., M.B.E. (Johor Bahru Timor).
- ” Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).
- ” Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- ” Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).
- ” Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- ” Menteri Perhubungan, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N., (Segamat Selatan).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri Pertahanan, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).
- " Timbalan Menteri Kewangan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- " Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSA HITAM (Segamat Utara).
- " Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).
- " Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DATUK WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- " Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).
- " Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).
- " Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).
- " Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).
- " Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- " NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- " DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).
- " DATUK HAJI ABDUL RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).
- " TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- " PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- " TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- " TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- " TUAN HAJI AHMAD BIN SAID, J.P. (Seberang Utara).
- " TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P., P.J.K. (Hilir Perak).
- " TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, P.M.N., D.K., S.P.M.K., S.J.M.K. (Ulu Kelantan).
- " PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- " TUAN AJAD BIN O. T. UYONG (Labuk-Sugut).
- " DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- " TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., J.S.M., A.M.N., J.P. (Sungei Patani).
- " DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).
- " TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- " TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- " AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).

Yang Berhormat TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).

- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- „ TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang-Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).

Yang Berhormat TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).

- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- „ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
- „ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
- „ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).
- „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).

Yang Berhormat TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).

„ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).

„ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA
(Kota Star Selatan).

„ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K.
(Pasir Mas Hulu).

YANG TIADA HADIR:

Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri,
dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJ
BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timor).

Yang Berhormat Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).

„ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI
(Kedah Tengah).

„ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK
BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).

„ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK
HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD,
P.G.D.K. (Samarahan).

„ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN,
P.P.T. (RAWANG).

„ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).

„ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).

„ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).

„ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).

„ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timor).

„ DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).

„ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).

„ TAN SRI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K.
(Kota Belud).

„ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N.
(Trengganu Tengah).

„ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O.,
O.B.E. (Marudu).

„ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).

„ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).

„ DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P.
(Menglembu).

„ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).

YANG HADIR BERSAMA:

Yang Berhormat Menteri Tugas-tugas Khas, DR LIM KENG YAIK (Dilantik).

DOA

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

PENGUMUMAN YANG DI PERTUA

**CUTI Y.B. DATUK SRI
S. P. SEENIVASAGAM/TAN CHENG
BEE—KEBENARAN**

Tuan Yang di Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, adalah saya maklumkan iaitu menurut kuasa yang diberikan kepada saya, saya telah membenarkan Ahli-ahli Yang Berhormat yang tersebut di bawah ini bercuti daripada menghadiri persidangan Parlimen mengikut tarikh-tarikh yang dinyatakan:

- (1) Y.B. Datuk Sri S. P. Seenivasagam daripada 4hb Disember, 1972 hingga 31hb Januari, 1973.
- (2) Y.B. Tan Cheng Bee selama 3 bulan daripada 1hb April, 1973 hingga 30hb Jun, 1973.

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

PENGUNDI KAWASAN PILIHANRAYA BANDAR MELAKA

1. Tuan Lim Kit Siang minta Perdana Menteri menyatakan sebab-sebab dicadangkan pembatalan pendaftaran seramai lebih kurang 9,000 orang pengundi-pengundi di kawasan pilihanraya Parlimen bagi Bandar Melaka sewaktu mengulangkaji daftar pengundi di penghujung tahun lepas apabila sebahagian besar daripada pengundi-pengundi itu tidak menukarkan alamat mereka; dan nyatakan samada beliau mengadakan undang-undang bagi menentukan bahawa tidak seorang pun pengundi akan hilang hak mengundinya.

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, pembatalan pendaftaran bukan sahaja berlaku di Bandar Melaka tetapi di seluruh Malaysia. Di Malaysia Barat sahaja sebanyak 207,892 orang pengundi-pengundi telah dimasukkan dalam senarai C.

Senarai "C" adalah dipamirkan di pejabat-pejabat pilihanraya dan daerah dan di

tempat-tempat awam selama dua minggu untuk pengundi-pengundi yang terlibat membuat tuntutan dan bantahan jika pembatalan itu dirasakan tidak betul. Peraturan ini adalah terang dan senang difaham, dan tidaklah perlu diadakan undang-undang lain.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, di Bandar Melaka 13 tuntutan sahaja yang telah diterima. Jika benar-benar 9,000 orang pengundi-pengundi Bandar Melaka telah kehilangan hak mengundi, mereka tentulah mengemukakan bantahan mereka, seperti 13 orang yang telah mengemukakan bantahan itu. Oleh kerana mereka yang lain tidak membuat tuntutan, maka bolehlah diangapkan bahawa mereka itu mengetahui sebab-sebab nama mereka telah dibatalkan daripada daftar pengundi.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Oleh kerana 9,000 pengundi-pengundi yang dibatalkan adalah satu angka yang banyak—20% dan kebanyakan pengundi-pengundi daripada angka itu tidak dapat tahu bahawa nama mereka akan dibatalkan, itu adalah satu sebab barangkali 13 tuntutan baharu diterima oleh Suruhanjaya Pilihanraya baharu-baharu ini. Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengadakan satu mesyuarat dengan parti-parti Pembangkang untuk membaiki peraturan-peraturan di mana setiap pengundi yang akan dibatalkan boleh diberitahu dan boleh beri satu peluang tuntutan atau object?

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, adalah menjadi tanggungjawab pengundi-pengundi mengambil tahu samada nama dia ada dalam daftar pengundi ataupun tidak. Seperti saya kata tadi daftar senarai C iaitu orang yang telah dibatalkan namanya adalah dipamirkan untuk dilihat oleh semua pihak yang berkenaan. Saya fikir tidak mustahak hendak diadakan mesyuarat seperti yang dicadangkan. Kalau Ahli Yang Berhormat ada apa-apa pandangan berkenaan dengan hal ini bolehlah memberi pandangan kepada pihak Suruhanjaya Pilihanraya.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di Pertua, kita ada dengar Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu Dewan ini bahawa Kerajaan ada cadangan untuk mengadakan sistem mendaftar pengundi-pengundi secara automatik yang akan boleh mengelakkan semua masalah-masalah seperti ini.

Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu tarikh atau adakah rancangan-rancangan konkrit untuk menjalankan cadangan itu?

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, saya belum dapat diberitahu daripada pihak Election Commission berkenaan dengan hal ini lagi.

REPUBLIK RAKYAT CINA— WAKIL KHAS

2. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) samada Kerajaan telah menghantar seorang wakil khas ke Republik Rakyat Cina di masa yang lampau, dan jika ya, berikan namanya;
- (b) apakah hasil dari lawatan yang dirahsiakan itu; dan
- (c) tarikh matlamat bagi penubuhan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina.

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua,

- (a) Kerajaan tidak pernah menghantar wakil kita atau wakil khas kita ke Republik Rakyat Cina. Memang terdapat beberapa rombongan perniagaan yang telah melawat Republik Rakyat Cina dan mereka telah disambut dengan baik oleh pemimpin-pemimpin Republik Rakyat Cina;
- (b) Memandang kepada jawapan (a) maka soalan (b) tidak timbul;
- (c) Sebagaimana yang telah saya terangkan di Dewan ini beberapa kali dahulu, kita memang berniat hendak mengadakan hubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina. Apa yang ditimbangkan pada masa ini ialah masa yang sesuai bagi penubuhan perhubungan itu.

Tuan Hor Cheok Foon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah benar Kerajaan sudah menghantar Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan melawat Republik Rakyat Cina pada tahun lepas?

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, ini tidak benar hanya khabar angin sahaja.

Tuan T. S. Gabriel: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Bolehkah Yang Amat

Berhormat Perdana Menteri memberitahu Dewan ini, sampai sekarang adakah apa-apa sambutan atau keterangan yang dibuat oleh Republik Rakyat Cina iaitu negeri itu suka mengadakan perhubungan diplomatik antara Malaysia dengan negaranya?

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, saya telah terangkan tadi, kita tidak ada menghantar rombongan rasmi ke Republik Rakyat Cina, tetapi kita ada dengar melalui orang-orang yang pergi melawat ke negeri Cina, rombongan perniagaan, yang pegawai-pegawai di negeri Cina ada menerangkan yang mereka itu suka hendak berbaik-baik dengan Malaysia.

Tuan Loh Jee Mee: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua, mengapa perhubungan diplomatik dengan Hanoi telah diadakan terlebih dahulu daripada Peking yang mana kita telah memulakan hubungan perdagangan terlebih dahulu?

Tuan Yang di Pertua: Itu soalan lain.

BADAN SERANTAU—CADANGAN P.M. AUSTRALIA

3. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Luar Negeri menyatakan adakah Malaysia bersetuju dengan cadangan Perdana Menteri Australia untuk membentuk sebuah badan serantau yang baharu yang lebih besar dan termasuk di dalamnya Negeri Jepun, Cina dan Australia sendiri; jika tidak mengapa, dan jika setuju, nyatakan butir-butir selanjutnya.

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, syor untuk menubuhkan sebuah badan serantau yang baharu yang lebih besar dan termasuk di dalamnya Jepun, Cina dan Australia belum lagi dibentangkan kepada kita dengan butir-butir sepenuhnya, iaitu soal mana negara-negara yang patut dimasukkan dan yang mana tidak. Kerajaan percaya penuh dengan kerjasama serantau tetapi pada fikiran Kerajaan satu badan serantau yang lebih besar seperti ini haruslah dilihat dalam konteks keutamaan kita untuk mengukuhkan ASEAN dan kerjasama serantau dalam lengkungan Tenggara Asia.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Soalan tambahan. Adakah benar ada beberapa negara di rantau ini yang sudi

memasuki ASEAN iaitu dengan meminta supaya ASEAN ini diluaskan keanggotaannya.

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, Asean sendiri ada cadangan hendak meluaskannya supaya termasuk semua negara-negara di Tenggara Asia ini, tetapi masanya belum sampai bagi cadangan ini dilaksanakan.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Adakah benar Vietnam Selatan ada ura-ura untuk menyertai ASEAN dan ianya tidak diterima buat pada masa ini dan apakah benar bahawa itulah sebabnya yang pihaknya tidak menghantar wakil atau pemerhati untuk turut sama di dalam persidangan di Pattaya baharu-baharu ini?

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, ini tidak benar. Saya dukacita tidak boleh menjawab soalan berkaitan dengan hubungan antara negara-negara hanya menurut ura-ura atau khabar-khabar angin.

PERATURAN PERTAHANAN LIMA NEGARA

4. Dr Chen Man Hin minta Menteri Luar Negeri menyatakan oleh kerana Australia dan New Zealand menjadi ahil-ahli Perjanjian Pertahanan Lima Negara secara kurang rela, apakah rancangan-rancangan yang lain akan difikirkan bagi menjamin keselamatan dan kedaulatan negara.

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, kerajaan-kerajaan Australia dan New Zealand telah menunjukkan sokongan mereka dengan penuh terhadap Peraturan Pertahanan Lima Negara. Walau bagaimanapun, atas jangka panjang, kita berpendapat bahawa cadangan Pengecualian Asia Tenggara adalah satu peraturan keselamatan lain yang terbaik sekali untuk melindungi kedaulatan kita terhadap ancaman luar.

PERUSAHAAN DI LUAR BANDAR SARAWAK

5. Tuan Edmund Langgu anak Saga minta Perdana Menteri menyatakan langkah-langkah Kerajaan telah ambil setakat ini untuk mendirikan perusahaan-perusahaan di daerah-daerah luar bandar di Sarawak sesuai dengan cita-cita Dasar Ekonomi Baru.

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Negeri Sarawak telahpun menubuhkan beberapa agensi-agensi untuk menjalankan projek-projek perindustrian di negeri Sarawak, khususnya di kawasan-kawasan luar bandar.

Walaupun bagaimanapun adalah perlu ditegaskan di sini bahawa memandangkan beberapa faktor-faktor ekonomi dan ilmu alam, projek-projek perindustrian yang telah didirikan dalam kawasan-kawasan luar bandar Sarawak mestilah merupakan projek-projek yang berasaskan pertanian atau kayu-kayuan.

Misalnya FIMA atau Food Industries Malaysia dan Perbadanan Kemajuan Ekonomi Sarawak sedang menimbangkan untuk mengadakan secara usaha bersama sebuah ladang nenas dan kilang mengetin nenas di Muara Tuang, Sarawak.

Kerajaan negeri juga baru-baru ini telah menubuhkan Perbadanan Kemajuan Perusahaan Kayu-kayuan untuk menentukan bahawa hasil-hasil kayu di Sarawak akan digunakan secara rasional dan teratur. Aktiviti-aktiviti Perbadanan ini akan ditumpukan kepada kawasan-kawasan luar bandar.

Kajian-kajian sedang dijalankan untuk mendapati projek-projek yang lain yang boleh dijalankan di kawasan-kawasan luar bandar. Pihak swasta juga akan diberi semua galakan untuk menubuhkan projek perindustrian di kawasan-kawasan luar bandar.

KONSEP PERKECUALIAN ASIA TENGGARA

6. Tuan Ng Hoe Hun (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Luar Negeri menyatakan apakah pandangan Malaysia berhubung dengan kenyataan Perdana Menteri Singapura baru-baru ini yang mana telah menyatakan iaitu Tentera Amerika Syarikat akan dikekalkan di negeri Thai selepas Tentera Amerika diundurkan dari Vietnam. Dengan adanya Tentera Amerika di negeri Thai tidakkah menjejaskan konsep perkecualian Asia Tenggara.

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, masalah mengekalkan tentera-tentera Amerika Syarikat di negeri Thai adalah terpulang kepada kerajaan-kerajaan berkenaan untuk membuat keputusan. Apa yang

kita faham berkaitan dengan dasar Pengecualian sepertimana saya kerap kali terangkan dalam Dewan ini ialah bahawa apabila Pengecualian diwujudkan dengan sepenuhnya, tentera-tentera negara asing tidak akan berada lagi di rantau ini.

MENTERI PERDAGANGAN DAN PERINDASTRIAN

7. Tuan Loh Jee Mee minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) mengapakah Timbalan Perdana Menteri yang telahpun mempunyai tanggungjawab yang berat dan juga menjadi Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri telah diamanatkan lagi dengan jawatan Menteri Perdagangan dan Perindustrian; dan
- (b) mengapakah seorang Menteri yang lain tidak dilantik untuk memegang jawatan yang penting ini.

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat itu yang telah menyatakan kebimbangannya atas tanggungjawab yang berat yang dipikul oleh Timbalan Perdana Menteri kita. Beliau adalah diberi tanggungjawab tambahan menjadi Menteri Perdagangan dan Perindustrian kerana Kementerian tersebut adalah merupakan sebuah Kementerian yang penting dalam pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru kita. Dengan adanya seorang Menteri yang mempunyai kalibar seperti Timbalan Perdana Menteri kita itu, maka dipercayai matlamat-matlamat Dasar Ekonomi Baru itu bolehlah dilaksanakan dengan secara berkesan.

Seorang Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian telahpun dilantik dan beliau adalah menjalankan tugas-tugasnya membantu Menteri Perdagangan dan Perindustrian. Oleh yang demikian, saya fikir tidak mustahak dilantik seorang Menteri lain untuk memegang jawatan ini.

Tuan Loh Jee Mee: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Dengang hormatnya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memikirkan Yang Berhormat Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian tidak berkebolehan untuk memegang jawatan sebagai Menteri penuh—full Cabinet Minister?

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, Ahli Yang Berhormat tidak payah buat soalan seperti itu. Soal layak tidak layak tidak timbul. Masalahnya Menteri-menteri dalam Cabinet itu bertanggungjawab bersama-sama. Soal siapa yang patut menjadi Menteri atau Timbalan Menteri itu ialah soal saya sendiri.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menimbangkan masanya telah tiba Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian boleh dinaikkan pangkatnya kepada Menteri penuh bukan Timbalan Menteri?

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, inipun soalan saya sendiri (*Ketawa*).

MAJLIS ASIA DAN PASIFIK (ASPAC)

8. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada kajian telah dibuat dari segi keuntungan berkaitan dengan keputusan Malaysia menarik diri dari Majlis Asia dan Pasifik (ASPAC).

Perdana Menteri: Tuan Yang di Pertua, saya ingin menegaskan bahawa dalam soal ini dan juga soal-soal lain, sebelum satu-satu keputusan dibuat segala aspek dan implikasinya telah ditimbang dan diteliti dengan sepenuhnya. Hanya selepas mengkaji faktur-faktur ini, maka kita telah mengambil keputusan bahawa adalah selaras dengan dasar berkecuali kita untuk kita menarik diri dari Majlis Asia dan Pacific (ASPAC).

POLISI "PINTU TERBUKA" GOLONGAN IKTISAS

9. Dr Tan Chee Khoon bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri samada beliau akan menimbang mengadakan polisi "Pintu Terbuka" kepada golongan iktisas yang datang bekerja di Malaysia dan selepas berkhidmat dengan memuaskan mereka yang ingin menetap di Malaysia boleh diberi kebenaran menetap di negeri ini.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang di Pertua, sebagaimana Ahli Yang Berhormat itu maklum dasar Kerajaan pada masa ini ialah membenarkan golongan-golongan iktisas daripada negeri asing bekerja

di negara kita bagi tempoh-tempoh yang dihadkan sahaja dan kedudukan mereka itu adalah disemak dari masa kesemasa. Mereka hanya boleh dibenarkan tinggal bekerja di dalam negeri ini sekiranya tidak ada warga-negara Malaysia yang berkebolehan dapat mengambil-alih jawatan-jawatan mereka itu. Adalah dijangka dalam beberapa tahun yang akan datang ini universiti-universiti kita akan dapat mengeluarkan cukup bilangan siswazah dalam lapangan-lapangan iktisas dan mereka itu pula akan mengambil tempat-tempat yang sekarang ini dipenuhi oleh warganegara asing. Jadi saya tidaklah bersedia hendak menimbangkan mengadakan polisi "Pintu Terbuka" sebagaimana yang dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat itu beralaskan kepada sebab-sebab bahawa tugas kita yang penting ialah menyediakan tempat-tempat bagi warganegara kita sendiri dalam lapangan iktisas samada dalam sektor awam mahupun dalam sektor swasta.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Timbalan Menteri yang berkenaan sedar oleh sebab kekurangan golongan iktisas, umpamanya doktor-doktor, jurutera-jurutera atau management staff, maka jika kita mengadakan polisi terbuka, pakar-pakar di dalam lapangan yang disebutkan oleh saya, mereka boleh datang ke sini dan jika ada peluang, bukan menjadi warganegara, tetapi duduk di sini sebagai permanent stay, kita boleh memenuhi beberapa jawatan-jawatan yang kosong bukan tahun sekarang tetapi untuk beberapa tahun yang akan datang.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, jika kita perlukan tenaga mereka dan oleh kerana pada masa itu warganegara kita belum ada lagi yang layak untuk memegang jawatan-jawatan tersebut, maka kita ambil pegawai-pegawai iktisas itu untuk bekerja dalam tempoh-tempoh yang ditentukan oleh Kerajaan kita, dan jika di akhir tempoh itu masih lagi belum ada warganegara yang dapat mengisi jawatan itu, maka pertimbangan bolehlah diberikan untuk menyangkut tempoh tersebut.

TAHANAN DIBEBAHKAN

10. Tuan Ng Hoe Hun (di bawah S.O. 24 (2)) minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan oleh kerana konfrantasi dengan Indonesia telah tamat, adakah

Kerajaan bercadang membebaskan semua orang yang ditahan kerana kesalahan-kesalahan berkaitan dengan konfrantasi dan juga melepaskan semua sekatan-sekatan terhadap mereka yang telah dibebaskan itu untuk menolong mereka mendapat pekerjaan.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, pada masa ini tidak ada orang-orang yang ditahan atau menjalani Perintah Sekatan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri, 1960 kerana terlibat dengan kegiatan-kegiatan konfrantasi Indonesia yang memudaratkan keselamatan Malaysia.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Bolehkah Menteri yang berkenaan memberitahu berapa orang lagi yang masih ditahan?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, saya sudah terangkan tadi, tidak ada.

Tuan Yang di Pertua: Sekali jawab cukup.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Berapa orang lelaki dan berapa orang perempuan?

Tuan Yang di Pertua: Sudah dijawab.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan lagi, Tuan Yang di Pertua. Berkenaan dengan ada seorang rakyat Indonesia yang bernama Idris bin Dadah yang dilahirkan di Rio Island masih ditahan di Penjara Taiping kerana konfrantasi dahulu. Adakah Menteri bercadang membebaskan dia? Kalau tidak, mengapa?

Tuan Yang di Pertua: Itu soalan lain.

NAM TOW PLASTIC FACTORY— PEKERJA

11. Tuan Yeoh Teck Chye bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri mengapa perlu pihak polis menggunakan kekerasan terhadap pekerja-pekerja Nam Tow Plastic Factory, Sungei Besi, Kuala Lumpur yang telah berpikik secara aman pada 11hb Mac, 1973.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, tidak ada kekerasan digunakan kepada orang-orang yang berpikik itu.

Pegawai menjaga Troop Pasukan Polis (F.R.U.) yang bertugas di masa itu telah diserang oleh orang-orang yang berpikrit. Untuk mempertahankan diri, beliau terpaksa menggunakan gas (chemical mace) dengan tujuan mengundurkan serangan tersebut.

Selepas itu tangkapan telah dijalankan tanpa menggunakan kekerasan dan orang-orang yang berpikrit dengan sendirinya naik kereta Polis untuk dibawa ke Balai Polis Ceras.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Bolehkah Timbalan Menteri yang berkenaan menerangkan jika ada pekerja-pekerja berpikrit di mana-mana tempat, mengapakah F.R.U. atau pihak polis hendak campur tangan, jika pekerja-pekerja tidak memecahkan keamanan di sana?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, memanglah menjadi tanggungjawab dan tugas polis untuk menjaga di mana-mana yang perlu.

Tuan V. David: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Perkara ini tadi Yang Berhormat Menteri ada berkata pekerja-pekerja mogok ada melanggar keamanan, itulah sebabnya polis mengambil tindakan. Tetapi bolehkah Yang Berhormat Menteri memberi jaminan di sini bila-bila ada mogok yang menunggu laporan di Kementerian Buruh, belum ambil tindakan perkara macam ini.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, saya tidak faham apa katanya (*Ketawa*).

Tuan V. David: Saya katakan, janganlah ambil tindakan bebas, tetapi tunggu laporan Kementerian Buruh, kerana perkara ini di-siasat oleh Kementerian Buruh. Kalau laporan itu dilihat dahulu barangkali Pejabat Yang Berhormat Menteri tidak boleh ambil apa-apa tindakan yang boleh menyusahkan pekerja-pekerja.

Tuan Yang di Pertua: Saya tidak erti.

Tuan V. David: Bolehkah laporan didapati daripada Kementerian Buruh?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Dari segi tugas-tugas Kementerian Buruh adalah lain

dan dari segi tugas polis juga adalah lain. Jadi pihak polis menjalankan tugas untuk memastikan bahawa keamanan tetap kekal, dan tugas Kementerian Buruh adalah berkenaan dengan keadaan-keadaan yang berkaitan dengan pekerja. Pihak Polis akan menjalankan pekerjaannya dan akan mengambil tindakan-tindakan yang sesuai dan perlu jika didapati keamanan terancam.

Tuan Yeoh Teck Chye: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua, sebab apa polis gunakan "tear gas" terhadap pekerja yang berpikrit secara aman?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Saya sudah jelaskan tadi, pihak pegawai F.R.U. itu telah diserang oleh orang-orang yang berpikrit. Sebab itu pihak F.R.U. mengambil tindakan untuk mengelakkan serangan itu.

SYARIKAT KEMAJUAN PERUMAHAN PEGAWAI KERAJAAN

12. Tuan V. David bertanya kepada Menteri Kewangan:

- (a) adakah benar bahawa Syarikat Perumahan Kerajaan telah mendapat keuntungan yang banyak di dalam penjualan rumah-rumah kepada kakitangan Kerajaan di Damansara Heights, Bungsar Park dan lain-lain tempat dan adakah ini tidak melanggar objektif-objektif Syarikat tersebut;
- (b) berapa buah rumah yang telah dibina oleh Syarikat ini dengan memberikan harga-harga minima dan maksima bagi rumah-rumah yang telah dijual; dan
- (c) adakah beliau akan menjalankan satu penyiasatan ke atas aduan-aduan yang mengatakan bahawa rumah-rumah ini dijual dengan harga yang sangat tinggi kepada kakitangan-kakitangan Kerajaan.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di Pertua,

- (a) Adalah tidak benar bahawa Syarikat Kemajuan Perumahan Pegawai-pe-gawai Kerajaan Sendirian Berhad telah mendapat keuntungan yang terlampau banyak dari jualan rumah-rumah kepada kakitangan Kerajaan di Kawasan Damansara Heights dan Bungsar Park. Seperti Ahli Yang Berhormat

sedia maklum, Syarikat telah ditubuhkan oleh Kerajaan dengan tujuan nyata untuk memberi pertolongan kepada kakitangan Kerajaan bagi memiliki rumah dan tujuan dasar Kerajaan ini tidak dapat dicapai sekiranya syarikat ini mengambil kesempatan untuk memperoleh keuntungan yang berlebihan seperti didakwa itu.

(b) Rumah-rumah yang telah dibina oleh Syarikat adalah seperti berikut—

- (i) Di rancangan perumahan Medan Damansara sebanyak 66 buah rumah berbanding dua tingkat telah siap terbina.

Harga jualan yang serendah-rendahnya bagi sebuah rumah termasuk tanah di rancangan ini ialah sebanyak \$24,955 dan harga jualan setinggi-tingginya bagi sebuah rumah termasuk tanah ialah \$40,987 dan harga-harganya adalah bergantung kepada luas dan tempat letaknya tapak-tapak rumah yang berkenaan.

- (ii) Di rancangan perumahan Bungsar Park hingga sekarang 46 daripada 92 buah rumah sesebuah telah siap terbina.

Harga jualan serendah-rendahnya bagi sebuah rumah termasuk tanah yang luasnya 5,850 kaki persegi ialah sebanyak \$39,800 dan harga jualan setinggi-tingginya bagi sebuah rumah termasuk tanah seluas 21,259 kaki persegi ialah sebanyak \$83,300. Harga jualan serendah-rendahnya untuk bangunan sahaja ialah \$26,910 manakala harga jualan setinggi-tingginya untuk bangunan sahaja jenis lain ialah \$37,990 dan ini bergantung kepada jenis rumah yang berkenaan. Harga jualan tanah sekaki persegi di kawasan Bungsar Park dan Damansara Heights yang telah siap untuk binaan oleh Syarikat adalah di antara \$2 hingga \$2.20 sekaki persegi. Ahli Yang Berhormat bolehlah dengan sendirinya membandingkan harga jualan tanah Syarikat dengan harga jualan tanah yang telah dimajukan oleh pemaju-pemaju rumah lain di

kawasan-kawasan yang berhampiran.

- (c) Memandangkan kepada apa yang diuraikan tadi, saya berasa penyiasatan ke atas tuduhan-tuduhan melalui itu tidaklah perlu dijalankan.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Adakah Timbalan Menteri yang berkenaan sedar, korupsi yang berlaku tentang perumahan untuk kakitangan Kerajaan, jika beliau sedar, apakah langkah yang Kerajaan telah ambil supaya korupsi tidak berlaku tentang rancangan ini dan rancangan-rancangan yang akan diadakan oleh Kerajaan?

Tuan Yang di Pertua: Apa soalnya?

Dr Tan Chee Khoon: Apakah tindakan atau langkah yang Kerajaan telah ambil atau akan ambil supaya korupsi tidak berlaku tentang rancangan perumahan ini?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya tidak sedar bahawasanya ada korupsi, dan saya percaya tidak ada korupsi. Dan sekiranya Ahli Yang Berhormat itu boleh mengadakan kenyataan, dijemput Ahli Yang Berhormat itu membuat laporan.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di Pertua, saya suka menegaskan bahawa saya bukan mengatakan ada korupsi, tetapi oleh sebab pada dua tiga tahun yang lalu ada seorang kakitangan Kerajaan telah dibawa ke Mahkamah dan didenda, oleh sebab itu saya bertanya mengenai perkara ini, bukanlah saya ada bukti mengenai korupsi itu.

Tuan Yang di Pertua: Apakah persediaan Kerajaan?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Itu perkara yang telah lepas berkenaan dengan korupsi bagi sebuah syarikat yang lain, iaitu sebuah syarikat kerjasama.

DADAH DARI GOLDEN TRIANGLE— SELUDUPAN

13. Dr Chen Man Hin minta Menteri Kewangan menyatakan samada Malaysia telah digunakan sebagai jalan bagi menyeludup dadah dari "Golden Triangle", samada kawalan yang cukup diadakan bagi

mengawal kemasukannya dan samada dadah-dadah ini juga mendapat jualan yang luas di pasaran tempatan.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, beberapa rampasan ke atas dadah-dadah yang merbahaya telah dilakukan di dalam negeri ini. Tetapi tidak pula ada sebarang bukti yang menunjukkan bahawa Malaysia telah digunakan oleh kumpulan-kumpulan penyeludup sebagai jalan untuk menyeludup dadah-dadah merbahaya daripada kawasan apa yang dikatakan "Golden Triangle". Pegawai-pegawai Kastam yang ditempatkan di semua pusat-pusat keluar-masuk adalah mencukupi bagi mengawasi setiap penyeludupan barang-barang haram, termasuk dadah-dadah merbahaya. Adalah diketahui sejak dahulu lagi bahawa candu yang dibawa masuk ke negeri ini adalah untuk tujuan penghisapan. Tetapi, cara penggunaan candu seperti ini beransur-ansur menjadi kurang kerana nampaknya jenerasi muda sekarang ini tidak lagi suka terhadapnya. Hakikat ini dapat dibuktikan daripada hasil tangkapan-tangkapan yang telah dilakukan. Baru-baru ini beberapa lapuran telah diterima berhubung dengan penggunaan dadah-dadah yang lebih merbahaya seperti heroin. Tetapi, pihak Jabatan Kastam dan lain-lain ejensi pelaksanaan Kerajaan termasuk Biro Nakotik, sentiasa dari masa ke masa memandang berat terhadap masalah ini. Jumlah dadah-dadah tersebut yang cuba diseludupkan ke dalam negeri tidak seharusnya menggambarkan yang negeri ini dapat dijadikan sebagai pusat penyebarannya. Akibat dari tindakan pihak Kastam yang memperhebatkan kawalan, beberapa tangkapan selanjutnya ke atas dadah telah dilakukan. Tindakan ini akan memastikan bahawa aktiviti penyeludupan dadah untuk kegunaan di dalam negeri dapat dihalang.

Dr Tan Chee Khoon: Soal tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Timbalan Menteri sedar, walaupun bagaimanapun tindakan tersebut telah diambil, tetapi makin lama makin bertambah dadah diseludupkan ke negeri kita, dan jenerasi ini ialah sangat merbahaya kepada jenerasi yang muda di tanah air kita. Dan bolehkah Timbalan Menteri yang berkenaan menjelaskan, apakah tindakan yang lebih tegas supaya kita boleh menahankan penyeludupan dadah ke negeri kita?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, memang penyeludupan dadah ini berlaku maka dengan sebab itulah Kerajaan menubuhkan satu Biro Nakotik dan bersama-sama dengan Biro Nakotik serta lain-lain jabatan ataupun kuasa Kerajaan, sedia menjalankan tugas-tugas untuk menahankan daripada kemasukan penyeludupan itu.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan. Adakah Kementerian Kewangan bercadang untuk mengajar kanak-kanak di sekolah kita tentang dadah sebagai barang yang sangat merbahaya kepada kesihatan mereka supaya jenerasi yang muda sekarang tidak, kalau pun ada dadah di tanah air kita mereka tidak menggunakan dadah?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, tindakan sudah pun diambil oleh Kementerian Pelajaran berkenaan dengan perkara ini.

IBUBAPA TANGGUNGAN— KECUALIKAN

14. Tuan Hashim bin Gera (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kewangan menyatakan, memandangkan kenaikan harga barang-barang keperluan sehari-hari samada beliau akan menimbang mengecualikan cukai pendapatan bagi ibubapa-ibubapa dan tanggungan-tanggungan mereka selain daripada yang telah disyaratkan mengikut undang-undang.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, saya menganggap apa yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat dalam soalan itu ialah "ibubapa tanggungan" (*dependent parents*). Beliau mungkin tidak sedar bahawa penyelesaian yang klasik bagi inflasi adalah meniggikan dan bukan merendahkan cukai. Ini ialah kerana inflasi itu selalunya disebabkan oleh terlalu banyak wang yang berpusing dalam negeri (*money circulation*). Oleh yang demikian, untuk memulehkan keadaan ini adalah perlu dikurangkan jumlah wang yang berpusing dalam negeri. Maka penyelesaian yang dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat itu sudah tentu akan mendatangkan akibat yang bertentangan dan oleh yang demikian tidaklah boleh diberi pertimbangan.

PADANG GOLF

15. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan :

- (a) berapa banyak padang golf dan padang lumba kuda yang telah dibina oleh Kerajaan semenjak negara kita mencapai Kemerdekaan hingga sekarang;
- (b) luas kawasan bagi tiap-tiap padang golf dan padang lumba kuda;
- (c) jumlah wang yang dibelanjakan bagi pembinaan tiap-tiap padang golf dan padang lumba kuda; dan
- (d) negeri-negeri yang mempunyai padang-padang golf dan yang tidak mempunyai sebuah pun.

Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah): Tuan Yang di Pertua,

- (a) Semenjak negara kita mencapai kemerdekaan, Kerajaan telah membina sebanyak 7 buah Padang Golf. Tidak ada padang lumba kuda yang dibina oleh Kerajaan selepas merdeka.
- (b) Untuk soalan (b) dan (c) luas kawasan dan jumlah wang yang dibelanjakan bagi pembinaan tiap-tiap padang golf yang dibina oleh Kerajaan semenjak merdeka adalah seperti berikut :

<i>Tempat</i>	<i>Luas kawasan</i>	<i>Perbelanjaan</i>
(i) Batu Pahat, Perlis ...	40 ekar	\$ 83,000
(ii) Tasik Utara, Johor ...	140 ekar	1,800,000
(iii) Tanjung Mas, Muar, Johor ...	60 ekar	20,000
(iv) Kuantan, Pahang ...	130 ekar	456,324
(v) Bentong, Pahang ...	40 ekar	43,024
(vi) Raub, Pahang ...	15 ekar	50,000
(vii) Kuala Kubu Bharu, Selangor ...	55 ekar	133,000

- (d) Semua negeri mempunyai padang golf tetapi 4 buah sahaja yang mempunyai padang golf yang dibina oleh Kerajaan.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Mengapakah Kerajaan memberi keutamaan tentang padang golf yang berfaedah cuma kepada sedikit orang yang kaya, yang pergi ke padang golf dengan Mercedes Benz dan Kerajaan membelanjakan berjuta-juta ringgit terhadap padang golf, tetapi bolehkah Yang Berhormat Menteri yang berkenaan menjelaskan berapa buahkah

padang permainan (playing fields) Kementeriannya telah membina di tanahair dan perbelanjaan di tanahair dan bolehkah Kementeriannya memberhentikan perbelanjaan untuk padang golf dan menggunakan wang itu untuk padang permainan atau playing fields?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Saya mengambil soalan yang akhir, Tuan Yang di Pertua, tentang rayuan Ahli Yang Berhormat supaya saya memberhentikan bagi mengeluarkan wang untuk membelanjakan pembinaan padang golf, saya suka menyatakan di sini bahawa Kementerian saya tidak mengeluarkan wang untuk membina padang golf. Sebagaimana yang saya katakan tadi, perbelanjaan yang dibiayai untuk membelanjakan padang golf, pembinaan padang golf yang saya sebutkan tadi adalah dibiayai oleh Kerajaan-kerajaan Negeri.

Keduanya, saya tidak bersetuju dengan Ahli Yang Berhormat yang mengatakan Kerajaan memberi keutamaan membina padang-padang golf ini, banyak lagi keutamaan yang lain, tetapi ini adalah satu projek yang dianggap oleh Kerajaan-kerajaan Negeri yang berkenaan sebagai projek yang juga berguna, bukan sahaja bagi orang-orang yang mengikuti sukan bahkan juga satu jalan bagi memberi peluang pekerjaan kepada ramai bilangan orang. Mengikut pendaftaran caddy-caddy yang ada pada kita, tidak kurang daripada dua ribu belia-belia yang didaftarkan sebagai caddy-caddy yang mungkin terlantar dengan tidak bekerja kalau sekiranya mereka tidak bekerja sebagai caddy-caddy.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Menteri yang berkenaan menggalakkan Kerajaan Negeri masing-masing supaya mereka boleh membina padang permainan?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Kalau sekiranya Kerajaan anggap perlu penting diadakan padang golf untuk tujuan-tujuan yang saya sebutkan tadi, untuk tujuan memberi pekerjaan, untuk membolehkan orang-orang mengikuti satu-satu kegiatan sukan, untuk menggalakkan tempat-tempat itu sebagai tempat pelancungan, saya memberi sokongan penuh.

Tuan V. Veerappen: Tuan Yang di Pertua, bolehkah Menteri yang berkenaan memberitahu Dewan ini samada padang-padang golf yang dibantu oleh Kerajaan bolehkah digunakan oleh rakyat jelata ataupun untuk ahli-ahli yang masuk kelab itu sahaja?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di Pertua, ada yang boleh digunakan kalau sekiranya dibuat bayaran untuk menggunakan course itu dan ada kelab-kelab yang cuma menghadkan orang-orang yang bermain kepada ahli-ahli sahaja.

Tuan Luhut Wan: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Dapatkah Menteri yang berkenaan memberitahu dalam Dewan ini berapa banyak lagi bilangan padang-padang golf yang akan dibina di seluruh negara kita dan berapa banyak wang Malaysia akan dibelanjakan untuk melaksanakan padang-padang golf tersebut?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di Pertua, perkara ini tidak ada anggaran daripada Kementerian saya untuk membina padang golf.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Tadi Menteri yang berkenaan menjelaskan bahawa rakyat biasa pun boleh memasuki kelab golf. Adakah beliau sedar The Royal Selangor Golf Club di Kuala Lumpur, wang kemasukan di kelab itu dan yuran tiap-tiap bulan begitu tinggi? Bagaimanakah rakyat jelata boleh berpeluang atau ada wang untuk memasuki kelab tersebut?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di Pertua, bagi makluman Ahli Yang Berhormat The Royal Selangor Golf Club itu tidak dipunyai oleh pihak Kerajaan. Ini adalah private club dan sebagai private club dia berhak menentukan bayaran masuk setakat mana yang difikirkan patut.

Tuan V. Veerappen: Tuan Yang di Pertua, adakah benar Kerajaan Persekutuan sendiri ada menolong Subang Golf Course dan Subang Golf Course ini tidak boleh digunakan oleh rakyat melainkan ahli-ahli yang lain yang boleh bayar yuran masuk yang tinggi sekali yang boleh menggunakan nya.

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di Pertua, Subang Golf Course juga sebagaimana Selangor Golf Club adalah satu kelab bersendirian. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat mungkin masih ingat lagi wang membina ini adalah wang yang cuma dipinjamkan oleh Kerajaan Persekutuan kepada Subang Golf Corporation, yang akan dibayar balik kepada pihak Kerajaan.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Berkenaan dengan golf course ini, saya tidak faham daripada siapa Golf Course ini pinjam wang?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Golf course yang mana?

Tuan Yang di Pertua: Golf course semua sekali agaknya.

Tuan Ng Hoe Hun: Golf course semua sekali. Dengan siapa dia pinjam wang?

Tuan Yang di Pertua: Itu soalan lain. Di masa yang lain boleh berhubung dengan Menteri yang berkenaan.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Tadi dalam jawapan Yang Berhormat Menteri yang berkenaan telah mengatakan di antara padang golf itu, iaitu termasuk 40 ekar di Batu Pahat. Saya hendak bertanya, adakah Kementerian ini sedar bahawa padang golf yang di Batu Pahat itu telah diminta oleh rakyat. Apakah sebabnya Kerajaan lebih mengutamakan padang ini daripada permohonan yang diminta oleh rakyat kerana mendirikan rumah dan pertanian daripada tanah itu?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di Pertua, saya mengaku saya tidak sedar tentang perkara ini. Kalau sekiranya Ahli Yang Berhormat suka saya menyiasat, saya boleh tolong menyiasat.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Saya dengan senang hati meminta Yang Berhormat Menteri menyiasat atas keadaan ini.

BAHASA MALAYSIA—KELULUSAN

16. Tuan Chan Fu King (di bawah S.O. 24 (2)) minta Menteri Pelajaran menyatakan samada "criterion" untuk lulus dalam Bahasa

Malaysia menghendaki pengetahuan bahasa hari-hari, atau pengetahuan bahasa yang halus dan kesusasteraan Melayu.

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Tuan Yang di Pertua, bagi kertas Bahasa Malaysia di peringkat S.R.P./L.C.E., yang dikendalikan oleh Lembaga Peperiksaan, Kementerian Pelajaran, calon-calon hanya dikehendaki mempunyai kebolehan di dalam bahasa hari-hari dan bahasa persuratan yang dianggap sesuai bagi peringkat itu. Calon-calon tidak dikehendaki mempunyai pengetahuan dalam kesusasteraan Melayu.

Berkenaan dengan kertas Bahasa Malaysia diperingkat S.P.M./M.C.E. pula, ianya adalah di bawah tanggungjawab Lembaga Peperiksaan Tempatan Universiti Cambridge, United Kingdom. Walaupun demikian tujuan kertas Bahasa Malaysia yang dicetakkan di dalam Panduan Sukatan Pelajaran Bahasa Malaysia M.C.E./S.P.M. berbunyi seperti berikut:

“Tujuannya ialah untuk menguji kebolehan calon-calon dalam perkara mengarang dalam Bahasa Malaysia mengikut jalan (bahasa) yang betul”.

Di peringkat ini juga, calon-calon tidak dikehendaki mempunyai pengetahuan dalam kesusasteraan Melayu.

Tuan V. Veerappen: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Adakah Menteri yang berkenaan sedar iaitu soalan-soalan atas Bahasa Melayu lama (ancient Malay) ada ditanya dalam Peperiksaan M.C.E. Bahasa Malaysia dan soalan-soalan ini patut ditanya dalam peperiksaan kesusasteraan dan bukan dalam Bahasa Malaysia. Adakah perkara ini benar dan bolehkah Yang Berhormat Menteri beri jawapan dalam peperiksaan akan datang bahawa perkara yang semacam ini tidak akan timbul?

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Tuan Yang di Pertua, saya suka juga menarik perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat, terutama Ahli Yang Berhormat yang menandatangani soalan ini, iaitu peraturan-peraturan sudah dikeluarkan oleh Cambridge di dalam buku regulationnya. Di sini dia menerangkan berkenaan dengan Bahasa Malaysia ataupun soalan-soalan yang berkaitan dengan bahasa persuratan, tujuannya

ialah mencabut atau mengadakan satu passage daripada apa yang dikatakan classical Malay bagi bahasa, bukan bagi pertanyaan sastera. Ini ada perbezaan. Dalam English papers pun kita ada soalan berkenaan dengan old English seperti passage daripada Shakespeare atau Jonathan Swift, sebagai peperiksaan hendak mengetahui samada dia faham atau tidak passage itu, bukannya hendak mengetahui dia faham atau tidak sastera—itu perbezaannya. Jadi, berkenaan dengan tujuan-tujuannya Cambridge sudah mengeluarkan regulationnya dan rasa saya sangat terang dan tidaklah payah saya membaca butir-butir ini. Kalau Ahli Yang Berhormat hendak mengetahui dengan lebih mendalam lagi saya mengumumkan di sini boleh dapat dibeli dari Dewan Bahasa dan Pustaka dengan harga \$1.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Saya hendak bertanya kepada Menteri yang bertanggungjawab samada betul atau tidak iaitu penuntut-penuntut kita merengan-rengankan Bahasa Kebangsaan. Adakah begitu?

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Itu soalan lain, Tuan Yang di Pertua.

SEKIM AZIZ DALAM PERJAWATAN BERPENCEN

17. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) mengapa Kerajaan telah dan masih lagi melambat-lambatkan penempatan guru-guru yang telah memilih Sekim Aziz dalam Perjawatan Berpencen;
- (b) bilakah Kerajaan akan berhenti mewajibkan guru-guru tersebut menyumbangkan kepada Kumpulan Wang Simpanan Pekerja; dan
- (c) pada tarikh bilakah Kerajaan akan membenarkan guru-guru tersebut mengeluarkan segala jumlah wang mereka yang ada dalam Kumpulan Wang Simpanan Pekerja dan Kumpulan Wang Simpanan Guru-guru.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran (Tuan Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di Pertua,

- (a) Kerajaan tidaklah berniat hendak melambat-lambatkan penempatan guru-guru yang telah memilih Sekim Aziz

ke dalam perjawatan berpencen. Walaubagaimanapun, saya sedar tentang kelambatan ini yang disebabkan oleh beberapa faktor. Satu daripadanya Kerajaan perlu menyemak dan menyusun semula senarai jawatan-jawatan berpencen dalam Perkhidmatan-perkhidmatan Awam termasuk Perkhidmatan Pelajaran akibat pelaksanaan Lapuran Suffian dan Lapuran Aziz untuk digazetkan sebagai jawatan-jawatan berpencen mengikut Seksyen 2 Ordinan Pencen, 1951.

Senarai baru jawatan-jawatan berpencen itu telah digazetkan pada 1hb Mac, 1973 dan satu Surat Pekeliling Perkhidmatan mengenai cara-cara dan syarat-syarat penempatan guru-guru yang berkenaan ke dalam perjawatan berpencen telahpun dikeluarkan pada 15hb Mac, 1973. Pengarah-pengarah Pelajaran Negeri sedang mengambil tindakan terhadap perkara ini.

- (b) Apabila mereka telah ditempatkan ke dalam perjawatan berpencen.
- (c) Pengeluaran wang simpanan daripada Kumpulanwang Simpanan Pekerja-pekerja dan Kumpulanwang Simpanan Guru-guru adalah tertakluk kepada syarat-syarat yang telah ditetapkan di dalam undang-undang yang berkenaan.

Di antara syarat-syarat yang terkandung dalam Ordinan Kumpulanwang Simpanan Pekerja-pekerja, 1951 ialah wang simpanan seseorang pen-carum boleh dikeluarkan jika—

- (i) ia telah meninggal dunia; atau
- (ii) ia tidak boleh bekerja lagi oleh sebab-sebab kesihatan; atau
- (iii) ia akan meninggalkan Malaysia untuk bermastautin di negara-negara lain kecuali Singapura; atau
- (iv) ia telah meningkat umur 55 tahun. Ia boleh juga mengeluarkan satu pertiga ($\frac{1}{3}$) daripada jumlah wang simpanannya apabila ia meningkat umur 50 tahun.

Syarat-syarat pengeluaran wang simpanan daripada Kumpulanwang Simpanan Guru-guru seperti yang dibekalkan dalam Rancangan Pelajaran (Kumpulanwang Simpanan) (Guru-guru dalam Sekolah-sekolah Yang Dibantu Penuh). Tahun 1961 adalah sama

dengan syarat-syarat pengeluaran wang simpanan daripada Kumpulanwang Simpanan Pekerja-pekerja, kecuali guru-guru yang berkenaan boleh juga mengeluarkan wang simpanannya daripada Kumpulanwang Simpanan Guru-guru jika mereka meletakkan jawatan atau bersara secara pilihan sendiri (optional retirement) selepas meningkat umur 50 tahun bagi guru lelaki dan 45 tahun bagi guru perempuan. Jika mereka meninggalkan Malaysia untuk bermastautin di negara-negara lain sebelum meningkat umur 50 tahun bagi guru-guru lelaki dan 45 tahun bagi guru-guru perempuan, mereka hanya dibenarkan mengeluarkan carumannya sendiri termasuk faedah (interest).

Pekeliling Perkhidmatan Bil. 10 Tahun 1971 mengenai gaji dan syarat-syarat perkhidmatan baru bagi Perkhidmatan Pelajaran juga membekalkan bahawa seseorang guru yang dahulunya mencarum kepada Kumpulanwang Simpanan Pekerja-pekerja atau Kumpulanwang Simpanan Guru-guru atau sebarang Kumpulanwang Simpanan Mubaligh boleh memilih apabila hendak bersara:

- (i) menerima pencen penuh, elaun persaraan, ganjaran atau lain-lain faedah persaraan yang ia layak menerimanya di bawah Peraturan-peraturan Pencen, 1957 dengan syarat ia membayar balik kepada Kerajaan caruman majikan termasuk faedah kepada Kumpulanwang Simpanan Pekerja-pekerja atau Kumpulanwang Simpanan Guru-guru atau sebarang Kumpulanwang Simpanan Mubaligh yang telah dibuat dalam sebarang tempoh perkhidmatan lalunya yang diakui; atau
- (iii) tidak menerima pencen, elaun persaraan, ganjaran atau lain-lain faedah persaraan yang sepatutnya ia menerima bagi perkhidmatannya semasa ia mencarum kepada Kumpulanwang Simpanan Pekerja-pekerja atau Kumpulanwang Simpanan Guru-guru atau sebarang Kumpulanwang Simpanan Mubaligh tetapi mengambil semua wang simpanan yang terkumpul dalam Kumpulanwangnya.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Oleh sebab kebanyakan guru-guru telah memasuki Sekim Aziz, bolehkah Setiausaha Parlimen yang

berkenaan menjelaskan polisi Kementerian Pelajaran terhadap pekerja-pekerja di Kumpulanwang Simpanan Guru-guru itu?

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di Pertua, mengenai Kumpulanwang Simpanan Guru-guru ini apabila mereka itu masuk di dalam perkhidmatan yang baru, maka mereka tidak diminta lagi untuk mencarum kepada Kumpulan itu.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua, barangkali pertanyaan saya tadi tidak begitu tepat. Oleh sebab kebanyakan guru-guru sekarang telah memasuki Sekim Aziz dan tidak mencarum wang kepada Kumpulanwang Simpanan Guru-guru, maka tentulah tidak ada banyak tugas-tugas dan pekerjaan di sana. Oleh sebab itu, apakah polisi atau dasar Kementerian Pelajaran terhadap pekerja-pekerja di Kumpulanwang Simpanan Guru-guru itu, oleh sebab mereka khuatir sekarang mengenai ketiadaan kerja-kerja oleh kerana tidak ada orang-orang yang mencarum kepada Kumpulanwang Simpanan Guru-guru, mereka mungkin dibuang kerja. Bolehkah Setiausaha Parlimen berkenaan menjelaskan dasar Kerajaan mengenai perkara itu?

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di Pertua, sebenarnya saya tak faham apa yang dimaksudkan oleh Ahli yang Berhormat itu. Yang mencarum kepada Kumpulanwang Simpanan Guru-guru hanya guru-guru sahaja.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Tuan Yang di Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, dasar Kerajaan mengenai pekerja-pekerja yang berkhidmat di dalam Kumpulanwang Simpanan Guru-guru itu ialah mereka tidak akan dibuang kerja, tetapi dicarikan kerja lain samada di Kementerian Pelajaran ataupun di Kementerian-kementerian lain. Itulah yang saya faham maksud soalan Yang Berhormat itu, betul atau tidak?

Dr Tan Chee Khoon: Ya, terima kasih.

SEKOLAH UGAMA RAKYAT

18. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh minta Menteri Pelajaran menyatakan:

(a) berapa banyak bantuan yang telah diberikan oleh Kerajaan kepada

sekolah-sekolah agama rakyat di tanah air kita tiap-tiap tahun;

(b) berapa banyak sekolah agama rakyat yang telah ditarik balik bantuannya serta sebab-sebabnya; dan

(c) berapa buah sekolah agama rakyat yang telah diambil alih oleh Kerajaan dan berapa buah pula yang belum dan nyatakan sebab-sebabnya.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di Pertua,

(a) Bantuan yang telah diberi oleh Kerajaan kepada sekolah-sekolah agama rakyat di tanah air kita tiap-tiap tahun mulai daripada tahun 1959 adalah seperti berikut:

1959	...	...	\$297,216
1960	...	...	\$381,764
1961	...	...	\$406,396
1962	...	...	\$478,240
1963	...	...	\$538,412
1964	...	...	\$549,972
1965	...	...	\$592,074
1966	...	...	\$588,892
1967	...	...	\$593,144
1968	...	...	\$572,444
1969	...	...	\$553,310
1970	...	...	\$528,906
1971	...	...	\$533,966
1972	...	...	\$565,986

Bagi tahun 1973 peruntukan sebanyak \$600,000 telah dibuat dalam Anggaran Perbelanjaan.

(b) Bagi tahun 1972 sebanyak 67 buah. Sebab pun bantuan ini ditarik balik ialah kerana kebanyakan daripada sekolah-sekolah itu tidak dapat memenuhi syarat-syarat berikut—

(a) Murid-murid tidak kurang daripada 35 orang bagi peringkat rendah dan tidak kurang daripada 100 orang bagi peringkat menengah.

(b) Mengadakan peraturan-peraturan sekolah seperti menyimpan buku rekod murid, daftar kedatangan murid dan lain-lain.

- (c) Tidak ada sebuah sekolah agama rakyat telah diambil alih oleh Kerajaan.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Tuan Yang di Pertua, adakah kenaikan pemberian kepada sekolah agama rakyat itu dengan sebab bertambahnya sekolah-sekolah agama rakyat yang menerima dasar pelajaran kebangsaan atau kerana bertambahnya peruntukan bagi seseorang murid bagi tiap-tiap sekolah yang berkenaan?

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di Pertua, pemberian itu berasaskan kepada jumlah murid yang ada belajar di sekolah-sekolah tersebut, kerana bantuan yang diberi ialah bantuan bagi tiap-tiap murid di peringkat yang ada.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat

Tuan Yang di Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan jawapan-jawapan Lisan bagi Pertanyaan-pertanyaan No. 19 hingga 36 adalah diberi di bawah ini).

PASUKAN PAYUNG TERJUN ANGKATAN TENTERA

19. Tuan Abu Bakar bin Umar minta Menteri Pertahanan menyatakan samada beliau sedar bahawa angkatan tentera kita dengan ketiadaan pasukan payung terjun tidak berupaya mempertahankan negara kita, dan jika ya, bilakah sebuah sekolah latihan payung terjun akan ditubuhkan.

Menteri Pertahanan (Tun Haji Abdul Razak): Tidaklah bermakna bahawa Angkatan Tentera kita oleh kerana ketiadaan pasukan payung terjun tidak akan berupaya mempertahankan negara. Walaubagaimanapun untuk makluman Ahli Yang Berhormat pihak Kementerian Pertahanan telahpun sedar akan kemungkinan keperluan anggota-anggota yang terlatih dalam bidang ini dan itulah sebabnya sebilangan anggota-anggota tentera kita telah diberi latihan dalam bidang ini. Pembinaan sebuah pusat yang dapat

memberi latihan seumpama ini di negara kita dijangka akan siap pada penghujung tahun 1974.

BARANG-BARANG RUNCIT—HARGA

20. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan harga runcit barang-barang yang tersebut di bawah ini di Malaysia Barat pada 1hb Mac, 1963 dan 1hb Mac, 1973, dan juga menyatakan kenaikan harga kesemua barang-barang itu di antara kedua tarikh itu, mengikut peratus:

- (a) 1 kati gula;
- (b) 1 kati garam;
- (c) 1 kati serbuk kopi;
- (d) 1 tin susu tepung (apa cap sahaja saiz 3 paun);
- (e) 1 tin susu pekat (apa cap sahaja);
- (f) 1 tin minyak kelapa (apa cap sahaja);
- (g) 1 buku roti (apa keberatan sahaja);
- (h) 1 paun serbuk teh (apa cap sahaja);
- (i) 1 gantang beras (beri harga bagi dua jenis beras Malaysia);
- (j) 1 ubat gigi saiz "standard" (Colgate); dan
- (k) 1 kati ikan bilis.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tun Dr Ismail Al-Haj):

HARGA RUNCIT BARANG-BARANG DI MALAYSIA
BARAT PADA BULAN MAC, 1963 DAN MAC, 1973

	Mac 1963	Mac 1973	Peratus Per- tukuran
(a) 1 kati gula	.60	.45	.25
(b) 1 kati garam	.05	.10	100
(c) 1 kati serbuk kopi (No. 2) ..	n.a.	1.80	—
(d) 1 tin susu tepung (apa cap sahaja saiz 3 paun) (Lactogen 2½ lb)	5.30	5.60	5.4
(e) 1 tin susu pekat (apa cap sahaja) (Cap Milkmaid) ..	.65	.70	7.7
(f) 1 tin minyak kelapa (apa cap sahaja) (1 quart)	.65	.75	15.4
(g) 1 buku roti (apa keberatan sahaja)	.28	.30	7.1
(h) 1 paun serbuk teh (apa cap sahaja) (teh Ceylon)	2.77	2.81	1.7
(i) 1 gantang beras (beri harga bagi dua jenis beras Malaysia):			
Kedah No. 2	1.63	1.98	21.4
Kedah No. 3 (Jan. 1963 dan Jan. 1973)	1.56	1.68	7.7
(j) 1 ubat gigi Colgate saiz "standard"	n.a.	.90	—
(k) 1 kati ikan bilis	n.a.	1.50	—

ROMBONGAN PERDAGANGAN KE CINA

21. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada Kerajaan bercadang untuk menghantar satu rombongan perdagangan yang terdiri dari Ahli-ahli Parlimen ke Republik Rakyat Cina untuk meninjau kemungkinan mengadakan perhubungan perdagangan yang lebih erat dengan Republik Rakyat Cina dan menubuhkan satu cawangan Bank of Cina di negara kita.

Tun Dr Ismail Al-Hajj: Pihak Kerajaan pada masa ini tidak ada rancangan untuk menghantar rombongan sedemikian ke negeri Cina. Berkenaan dengan penubuhan satu cawangan Bank of Cina di negara kita, nampaknya Ahli Yang Berhormat tidak sedar bahawa tidak ada satu pun bank yang dipunyai dan dikawal oleh satu-satu Kerajaan asing dibenarkan membuka perniagaannya di Malaysia pada masa sekarang. Oleh itu soal penubuhan satu cawangan Bank of Cina di Malaysia tidak timbul.

BELIA DI KAMPUNG BARU— PENGANGGURAN

22. Tuan Chan Fu King minta Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan samada beliau sedar bahawa kadar pengangguran di kalangan belia-belia di Kampung-kampung Baru sangat tinggi dan kebanyakan daripada mereka tidak mempunyai apa-apa latihan atau kemahiran; jika ya,

- (i) bagaimana beliau bercadang hendak mengatasi masaalah ini; dan
- (ii) samada beliau mempunyai rancangan untuk membina pusat-pusat vokesyenal dan latihan industrial di Kampung-kampung Baru bagi melatih dan menyediakan belia-belia ini untuk pekerjaan-pekerjaan yang berfaedah.

Menteri Tugas-tugas Khas (Dr Lim Keng Yaik): Masaalah pengangguran di kalangan belia yang tidak terlatih atau yang tidak mempunyai kemahiran termasuk belia-belia di kampung-kampung baru adalah diketahui dan dengan sebab itulah Kerajaan telahpun mengadakan berbagai pusat latihan untuk melatih semua golongan. Oleh itu soalan mengadakan pusat-pusat latihan yang berasingan untuk belia-belia kampung baru tidak berbangkit.

Dalam hubungan ini wajar disebut Pusat Latihan Belia di Dusun Tua sebagai satu contoh dan dijemput Ahli Yang Berhormat itu mengambil perhatian bahawa sambutan belia-belia bukan Melayu termasuk belia-belia di kampung-kampung baru sangat diinginkan. Dengan hal yang demikian saya fikir lebih elok bagi Ahli Yang Berhormat itu berbuat sesuatu untuk menggalakkan mereka merebut peluang berlatih di Pusat-pusat Latihan yang ada.

PEPERIKSAAN PENILAIAN DARJAH TIGA

23. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (i) bilakah Peperiksaan Penilaian Darjah Tiga akan diadakan;
- (ii) apa mata-mata pelajaran yang akan dijalankan ujian terhadap murid-murid;
- (iii) siapakah yang akan menyediakan soalan-soalan; dan
- (iv) oleh siapakah kertas-kertas itu akan diperiksa.

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn):

- (i) Pada bulan Oktober tahun ini.
- (ii) Mata-mata pelajaran yang akan diuji adalah seperti berikut—

<i>Jenis Sekolah</i>	<i>Matapelajaran</i>
Sekolah Kebangsaan ...	1. Bahasa Malaysia 2. Bahasa Inggeris 3. Ilmu Hisab
Sekolah Jenis Kebangsaan (China)	1. Bahasa Malaysia 2. Bahasa China 3. Ilmu Hisab
Sekolah Jenis Kebangsaan (Tamil)	1. Bahasa Malaysia 2. Bahasa Tamil 3. Ilmu Hisab

- (iii) Kertas-kertas soalan disediakan oleh panel-panel yang terdiri daripada guru-guru yang berpengalaman dalam mengajar mata-mata pelajaran yang berkenaan.
- (iv) Berpandukan kepada jawapan-jawapan yang telah disediakan oleh panel guru-guru semua kertas jawapan diproseskan oleh Lembaga Peperiksaan Kementerian Pelajaran dengan menggunakan komputer.

PUSAT KESIHATAN TANJONG BIJAT

24. Tuan Edwin anak Tangkun minta Menteri Kesihatan menyatakan samada Kerajaan akan membina sebuah pusat kesihatan kawasan luar bandar di Tanjong Bijat di Daerah Simanggang Sarawak memandangkan kepada jauhnya dan kesusahan-kesusahan yang dihadapi dalam perjalanan, ke Pusat Kesihatan yang paling dekat di Simanggang dan Lingga.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Kementerian saya sedar akan kesusahan yang dihadapi oleh penduduk di kawasan Tanjong Bijat dalam perjalanan ke hospital di Semanggang dan dispensari tak bergerak di Lingga. Oleh yang demikian Kementerian saya telahpun mengemukakan di dalam Kajian Pertengahan Penggal untuk ditimbangan pembukaan sebuah Pusat Kesihatan Rakyat di Tanjong Bijat. Sekiranya diluluskan, projek ini akan dimulakan pada tahun 1974.

PENGKALAN ANGKATAN LAUT DI LUMUT

25. Tuan Richard Ho Ung Hun minta Menteri Pertahanan menyatakan samada beliau telah mengarahkan atau akan mengarahkan supaya pengkajain-pengkajian dibuat dengan tujuan untuk menyediakan penduduk tempatan di Sitiawan bagi membolehkan mereka menyesuaikan diri dengan pengaruh-pengaruh kemasyarakatan, ekonomi, kebudayaan dan saikoloji bila kakitangan angkatan laut dari Singapura itu ditukarkan ke Pengkalan Angkatan Laut Lumut kelak, berpandukan kepada pengalaman-pengalaman yang dipelajari dari Woodlands.

Tun Haji Abdul Razak: Kementerian Pertahanan tidak akan menjalankan pengkajian sepertimana yang dicadangkan oleh Yang Berhormat. Kerajaan Negeri Perak, walaubagaimanapun, telahpun menjalankan pengkajian mengenai perkembangan kawasan Lumut dan pusat-pusat perniagaan lain seperti Sitiawan, Ayer Tawar dan Pangkor yang berhampiran dengannya.

BAHASA MALAYSIA—KEPUTUSAN

26. Dr Chen Man Hin minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau sedar bahawa murid-murid, ibubapa-ibubapa dan orangramai adalah mereka yang benar-benar

susah hati berkenaan dengan keputusan dahsyat dalam Bahasa Malaysia di sekolah-sekolah terkemuka di seluruh Malaysia, dan samada penyiataan akan dibuat bagi menyiasat sebab-sebabnya dan mengemukakan langkah-langkah memperbaikinya bagi mengelakkan keputusan seumpama ini berlaku lagi tahun ini dan tahun-tahun berikutnya.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Saya akan menjawab perkara ini ketika menggulung perbahasan atas Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong.

POLIS DIRAJA MALAYSIA

27. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan jumlah bilangan orang mengikut bangsa yang telah dilantik sebagai pegawai-pegawai atau kedet-kedet Polis Diraja Malaysia pada tahun 1969, 1970, 1971 dan 1972, termasuk mereka yang telah diletakkan dalam perjawatan tetap.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Bukanlah menjadi amalan Kementerian saya untuk memberi perangkaan yang dicerakinkan mengikut ras. Oleh itu, saya tidak akan memberi perangkaan-perangkaan yang dikehendaki oleh Ahli Yang Berhormat itu.

IDEOLOJI KOMINIS

28. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada Kerajaan bercadang untuk mengiktirafkan ideoloji komunis di negara ini.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tidak.

KUMPULANWANG PENCEN BALU DAN ANAK YATIM

29. Tuan James Stephen Tibok bertanya kepada Perdana Menteri mengapa berlaku kelambatan tentang pembayaran balik wang daripada Kumpulanwang Pencen Balu dan Anak Yatim di Sabah.

Perdana Menteri: Proses penggulungan Kumpulanwang Pencen Balu dan Anak Yatim Sabah telah menimbulkan beberapa

masaalah yang rumit termasuklah pertimbangan-pertimbangan secara aktuarial. Oleh kerana banyak perkara dan banyak jabatan-jabatan yang terlibat dalam hal ini, maka kajian yang mendalam tentang prinsip-prinsip yang menjadi asas pembayaran balik, dan memakan masa yang agak panjang sebelum ianya dapat diselesaikan. Kelambatan seperti ini tidaklah dapat dielakkan.

HARI WANITA

30. Tuan Chan Fu King minta Perdana Menteri menyatakan samada beliau sedar bahawa 8hb Mac adalah Hari Wanita Antarabangsa dan samada Kerajaan akan mengistiharkan hari ini sebagai Hari Wanita di Malaysia, jika tidak, mengapa.

Perdana Menteri: Saya sedar 8hb Mac itu adalah Hari Wanita tetapi hanya bagi negara-negara komunis. Kerajaan berpendapat tidak perlu mengistiharkan tarikh tersebut sebagai Hari Wanita di Malaysia kerana kaum wanita di Malaysia menyambut Hari Wanitanya sendiri pada 25hb Ogos dengan mengadakan berbagai acara perayaan.

KAWASAN PARLIMEN/NEGERI—SEMPADAN

31. Tuan Lim Cho Hock minta Perdana Menteri menyatakan samada Kerajaan mempunyai apa-apa cadangan hendak membuat perubahan tentang sempadan kawasan-kawasan Parlimen dan Dewan Undangan Negeri, dan jika ya, bila.

Perdana Menteri: Seperti mana yang telah saya terangkan kepada Dewan ini pada hari Rabu lepas, laporan mengenai perubahan pilihanraya, termasuk perubahan tentang sempadan kawasan-kawasan Parlimen dan Dewan Undangan Negeri, baru saja saya terima. Ianya akan dibentangkan di Parlimen selepas dikaji.

PERKHIDMATAN NEGARA

32. Tuan Lim Kit Siang minta Perdana Menteri menyatakan samada Jawatankuasa Kerajaan yang dilantik untuk mengkaji soal melaksanakan perkhidmatan negara di Malaysia sudah menyiapkan kajiannya; dan jika ya, berikan butir-butir mengenai kajian

itu; dan jika tidak, nyatakan bilakah laporan itu akan siap dan berikan nama-nama ahli jawatankuasa tersebut.

Perdana Menteri: Sepertimana saya telah beritahu Dewan ini pada hari Rabu yang lepas, jawatankuasa yang dilantik oleh Kerajaan bagi mengkaji soal perkhidmatan negara dijangka akan menyiapkan laporannya pada akhir bulan April ini. Jawatankuasa tersebut di Pengerusikan oleh Ketua Setiausaha, Kementerian Perpaduan Negara, dengan ahli-ahli terdiri dari wakil-wakil Kementerian Pertahanan dan Bahagian Perancang Am, Jabatan Perdana Menteri.

MENTERI KE PEKING—LAWATAN

33. Dr Chen Man Hin minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada:

- (a) seorang Menteri yang tertinggi telah melawat Peking baru-baru ini secara sulit;
- (b) hubungan diplomatik akan diadakan dengan Cina tidak lama lagi; dan
- (c) samada hubungan diplomatik akan hanya dibuat pada peringkat dasar sahaja atau penuh.

Menteri Luar Negeri (Tun Haji Abdul Razak):

- (a) Tidak.
- (b) Sebagaimana yang telah saya katakan di Dewan ini dahulu, hubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina akan diadakan bila masanya sesuai;
- (c) Setakat yang saya ketahui, tidak ada hubungan diplomatik yang dibuat pada peringkat dasar sahaja atau penuh. Tetapi, Ahli Yang Berhormat adalah dimaklumkan iaitu perhubungan diplomatik, bila ditubuhkan, akan diadakan dengan penuh.

DIPLOMATIK DENGAN HANOI—HUBUNGAN

34. Tuan Loh Jee Mee minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) samada penubuhan perhubungan diplomatik dengan Hanoi akan diadakan terlebih dahulu daripada Peking yang mana kita telah memulakan perhubungan perdagangan terlebih dahulu; dan

- (b) mengapakah terdapat kelambatan dalam menubuhkan perhubungan diplomatik dengan Peking.

Tun Haji Abdul Razak:

- (a) sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, Kerajaan telah mengadakan hubungan diplomatik dengan Republik Demokratik Vietnam pada 30hb Mac, 1973. Kita belum lagi mengadakan hubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina kerana sebab-sebab yang telah saya terangkan di Dewan ini berkali-kali;
- (b) tidak terdapat apa-apa kelewatan. Bila masanya sesuai Kerajaan akan mengadakan hubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina.

PERSIDANGAN BANDUNG

35. Dr Tan Chee Khoo bertanya kepada Menteri Luar Negeri samada Malaysia akan mengambil daya utama untuk memulakan sekali lagi Persidangan Bandung di Kuala Lumpur, dan jika tidak, mengapa.

Tun Haji Abdul Razak: Persidangan Bandung yang telah diadakan dalam tahun 1955 dan dihadiri oleh negara-negara Afro-Asia, adalah terdahulu daripada Persidangan Negara-negara Berkecuali yang ada sekarang. Prinsip-prinsip Persidangan Bandung adalah juga prinsip-prinsip Negara-negara Berkecuali, dalamana Malaysia menjadi ahli. Oleh kerana persidangan Negara-negara Berkecuali kerap kali diadakan, maka tidak perlu diadakan satu persidangan seperti Persidangan Bandung.

DIPLOMATIK DENGAN KOREA UTARA DAN CINA—HUBUNGAN

36. Tuan Fan Yew Teng minta Menteri Luar Negeri menyatakan dengan mutlak bila Malaysia akan menubuhkan hubungan diplomatik dengan Korea Utara dan Republik Rakyat Cina.

Tun Haji Abdul Razak: Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum Malaysia dan Republik Demokratik Vietnam telah mengumumkan penubuhan hubungan diplomatik di antara kedua negara pada 30hb Mac, 1973. Berkenaan dengan Korea Utara, saya telahpun terangkan kepada Dewan ini

bahawa kita sedang berhubung dengan Kerajaan itu.

Berkenaan Republik Rakyat Cina pula, saya tidak ada apa-apa untuk ditambah kepada jawapan-jawapan yang telah saya beri dalam Dewan ini dulu.

USUL-USUL

AKTA KASTAM, 1967

Perintah Duti Kastam (Pindaan) 1973

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberi kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam Seksyen 11, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pindaan), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 14 tahun 1973 disahkan.

Perintah ini adalah untuk tujuan-tujuan berikut:

- (i) Memberikan perlindungan yang berkesan kepada perusahaan membuat baja nitrogen. Pada masa sekarang perusahaan ini diberikan perlindungan tarif sebanyak \$50 se tan. Adalah didapati bahawa ammonium chloride tidak dikenakan apa-apa cukai impot dan ini telah membolehkan pengimpot-pengimpot mengimpotnya untuk dibekalkan kepada petani-petani dengan menyatakan bahawa ammonium chloride adalah serupa atau pengganti bagi baja nitrogen dan juga boleh digunakan sebagai ubat serangga. Ini merupakan suatu ancaman kepada perusahaan membuat baja nitrogen. Langkah ini tidak akan mengancam perusahaan-perusahaan yang bergantung kepada bahan-bahan pertanian (agrobases industries) oleh kerana bahan-bahan pengganti seperti ammonium sulphate dan calcium ammonium nitrate boleh dibekalkan oleh pengeluar-pengeluar tempatan.
- (ii) Mengenakan cukai impot sebanyak 10% ad valorem ke atas bekas-bekas (seperti casks, drums, cans, boxes dan lain-lain yang serupa) daripada kepingan besi, besi waja dan sebagainya yang tidak disapu dengan lacquer.

Cukai ini hanya dikenakan kepada bekas-bekas yang digunakan untuk mengisi barang-barang makanan dan ubat-ubat dengan sukatan isi tidak melebihi $\frac{1}{2}$ gelen. Bekas-bekas ini, yang terjatuh di bawah Nombor Kepala 73.23 190 sekarang ini ada dibuat di sini. Bekas-bekas yang lain yang disagu dengan lacquer adalah diperjeniskan di bawah No. Kepala 73.23 110 dan tidak akan dikenakan apa-apa cukai impot.

- (iii) Untuk mengasingkan "kitchen sinks" daripada "wash basins, toilet sets, flush cistern urinals" dan sebagainya dan mengenakan ke atasnya cukai impot sebanyak 35%. "Kitchen sinks" yang sekarang dikeluarkan di sini akan diperjeniskan di bawah No. Kepala 73.38 920.
- (iv) Untuk memberikan No. Kepala baharu, iaitu 84.61 210 kepada "taps, cocks valves dan alat-alat serupa yang diperbuat daripada tembaga atau campuran tembaga, yang berukoran "internal diameter" tidak melebihi 1 inci. Alat-alat ini dan juga bahan-bahan belahannya akan dikenakan cukai impot sebanyak \$1.
- (v) Mengenakan cukai impot sebanyak 25% ke atas generators yang kurang daripada 60 kilowatt. Generators daripada jenis ini, yang terjatuh di bawah No. Kepala 85.01 110 ada dibuat di sini.
- (vi) Mengenakan cukai impot sebanyak 45% ke atas transformers yang kurang daripada 1 kilovoltampere (K.V.A.) atau kurang dan menjeniskannya di bawah No. Kepala 85.01 310. Transformers yang lebih daripada 1 K.V.A. yang akan diperjeniskan di bawah No. Kepala 85.01 390 tidak dikenakan apa-apa cukai.
- (vii) Mengenakan cukai impot sebanyak 30% ke atas motor-motor di antara 20 hingga 60 kuasa kuda. Motor-motor ini sekarang ada dibuat oleh perusahaan tempatan.

Semua langkah-langkah yang disebutkan di atas adalah untuk memberikan perlindungan kepada perusahaan-perusahaan tempatan.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul di kemuka bagi putuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberi kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam seksyen 11, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pindaan), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 14 tahun 1973 disahkan.

AKTA KASTAM, 1967

Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang) (Pindaan), 1973

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam seksyen 147, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang) (Pindaan), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 15 tahun 1973 disahkan.

Perintah ini mempunyai tujuan-tujuan yang sama dengan Perintah Duti Kastam (Pindaan) 1973 yang telah diluluskan tadi, melainkan ianya dikenakan ke Pulau Pinang.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam seksyen 147, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang) (Pindaan), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 15 tahun 1973 disahkan.

AKTA KASTAM, 1967

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 2), 1973

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberi kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam seksyen 11, Akta Kastam (Pindaan) (No. 2), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 16 tahun 1973 disahkan.

Perintah ini adalah untuk menaikkan Cukai Impot spesifik ke atas "floor and wall tiles" yang terjatuh di bawah nombor-nombor kepala 39.02 929 dan 68.12 104 daripada 15 cents kepada 25 cents tiap-tiap 1 lb. Dengan ini cukai impot ke atas bahan-bahan ini akan menjadi 25% atau 25 cents satu lb. yang mana lebih tinggi. Cukai baru ini dikenakan di seluruh Malaysia termasuk Pulau Pinang. Ini adalah satu langkah perlindungan.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberi kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam seksyen 11, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 2), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 16 tahun 1973 disahkan.

AKTA KASTAM, 1967

Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang), 1973

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen-kecil (1) (a) (i) dan (ii) dalam seksyen 147, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang), 1973 yang telah dibentangkan di

hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 17 tahun 1973 disahkan.

Semenjak Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang), 1970 diwartakan pada 25hb Jun, 1970 banyak perintah-perintah lain telah dikeluarkan sebagai tambahan atau pindaan kepadanya. Perintah yang di hadapan Majlis ini sekarang adalah bertujuan untuk menyatukan semua perintah-perintah yang telah dikeluarkan di antara 25hb Jun, 1970 hingga 15hb Mac, 1973. Ianya tidak melibatkan apa-apa perkara baharu tetapi hanyalah pembatalan Perintah yang asal itu.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen-kecil (1) (a) (i) dan (ii) dalam seksyen 147, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 17 tahun 1973 disahkan.

AKTA KASTAM, 1967

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 3), 1973

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberi kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam seksyen 11, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 3) 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 18 tahun 1973 disahkan.

Perintah ini adalah untuk mengenakan cukai spesifik sebanyak \$4.80 se dozen ke atas berus mengecat leper yang berukuran lebar 1 inci atau lebih. Barang ini terjatuh di bawah No. Kepala 96.02 310. Langkah ini adalah perlu oleh kerana cukai impot sebanyak 30% *ad valorem* yang sekarang ini dikenakan adalah didapati tidak mencukupi untuk memberi perlindungan kepada perusahaan tempatan yang mengeluarkannya.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberi kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam seksyen 11, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 3), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 18 tahun 1973 disahkan.

AKTA KASTAM, 1967

Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang) (Pindaan), 1973

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam seksyen 147, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang) (Pindaan), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 19 tahun 1973 disahkan.

Tujuan perintah ini ialah untuk melanjutkan ke Pulau Pinang cukai impot ke atas rotan-rotan dan kerusi yang jatuh di bawah nombor-nombor kepala 14.01 200, 14.01 300 dan 94.01 100. Lanjutan ini akan memperimbangkan kedudukan pembuat-pembuat perabut-perabut rotan di Pulau Pinang dengan yang di Kawasan Utama Kastam. Ianya juga adalah untuk membolehkan kerusi buatan Pulau Pinang dibawa ke Kawasan Utama Kastam tanpa dikenakan duti impot supaya dengan ini dapatlah diperbesarkan lagi pasaran perabut buatan Pulau Pinang.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam seksyen 147, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pulau Pinang) (Pindaan), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 19 tahun 1973 disahkan.

UCAPAN TERIMA KASIH KEPADA D.Y.M.M. SERI PADUKA BAGINDA YANG DI-PERTUAN AGONG

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah:

Bahawa suatu ucapan yang tidak seperti-nya dipersembahkan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong, demikian bunyinya—

“Ampun Tuanku,

Patek, Yang di Pertua dan Ahli-ahli Dewan Rakyat Malaysia di dalam Persidangan Parlimen, memohon ampun mempersembahkan suatu ucapan yang zalil daripada Majlis Dewan Rakyat mengucapkan berbilang-banyak syukur dan terima kasih kepada Kebawah Duli kerana Titah Ucapan Kebawah Duli pada masa membuka Penggal Ketiga Parlimen Yang Ketiga.” (20hb April, 1973).

Perbahasan disambung semula.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman (Besut): Tuan Yang di Pertua, untuk menyambung balik ucapan saya, saya suka menyatakan di dalam Dewan ini, iaitu dalam usaha untuk mencapai matlamat Dasar Ekonomi Baru, saya ingin mengingatkan Kerajaan bahawa hanya sebilangan kecil sahaja dari mereka yang diamanahkan untuk melaksanakannya telah menjalankan tugasnya dengan penuh kejujuran dan keikhlasan serta yang bekerja dengan penuh didikasi sehingga kadang-kadang telah mengancamkan kedudukan mereka.

Kepada golongan ini, Tuan Yang di Pertua, saya suka mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih dan tahniah dan hendaknya mendapat perhatian serta pembelaan yang sewajarnya dari Kerajaan. Namun demikian, sebahagian besar dari mereka yang

telah diamanahkan tadi telah menjalankan tugas sehari-hari sambil lewa sahaja dan tidak kurang pula ada yang mengkhianati Dasar Ekonomi Baru ini dalam perlaksanaannya.

Mereka hanya bermuka manis ketika berhadapan dengan Menteri-menteri sebaliknya mereka sanggup mencaci, mengkeji Menteri-menteri dengan kata-kata yang tidak sepatutnya ketika mereka berhadapan dengan rakyat secara tidak rasmi. Untuk menjamin supaya gulungan ini tidak akan terus-menerus mengkhianati pelaksanaan dasar Kerajaan, saya mengesyorkan kepada Kerajaan supaya menubuhkan satu pasukan pengawas yang benar-benar bertanggungjawab kepada pemerintah dan ahli-ahlinya hendaklah terdiri dari mereka yang sanggup sehidup semati dengan pemimpin-pemimpin Kerajaan yang ada pada hari ini.

Satu perkara yang saya suka menunjukkan contoh, Tuan Yang di Pertua, tentang pengkhianatan yang dilakukan di dalam Jabatan Kerajaan sendiri seperti di dalam Jabatan Kerja Raya. Sekarang ini telah dibuat suatu peraturan bahawa rancangan pembangunan atau projek-projek nilai harganya kurang daripada \$25,000, maka bolehlah pemborong bumiputra mendapat keistimewaan dalam perkiraan 10%. Tetapi apa yang dilakukan oleh Jabatan Kerja Raya pada hari ini projek-projek yang seperti ini dikumpulkannya banyak-banyak dan dikeluarkannya tender sekali maka tidak ada peluang bagi bumiputra mendapat perlindungan di bawah keistimewaan yang ada di dalam bidang pemborongan ini.

Kemudian, Tuan Yang di Pertua, saya ingin menyentuh tentang kenaikan harga barang-barang seperti yang dititahkan oleh Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong. Nampaknya, kenaikan harga barang-barang keperluan hari-hari samada merupakan makanan, pakaian dan alat-alat perkakas bangunan. Cara-cara kenaikannya dari hari ke hari dan minggu ke minggu, bukannya dari bulan ke bulan atau tahun ke tahun. Sehingga terasa kepada rakyat jelata pada hari ini, lebih baik mereka menyimpan barang-barang daripada menyimpan wang kerana dengan wang yang ada di tangan mereka dari sehari ke sehari semakin kurang jumlah barang-barang yang dapat dibeli dari wang yang ada pada mereka.

Mengenai perkara ini, saya ingin mengesyorkan kepada Kerajaan supaya dengan segera melonggarkan quota atau sekatan ke atas barang-barang yang diimpot dan mengurangkan cukai impot. Sesungguhnya tidak ada makna langsung mengenakan cukai tinggi ke atas barang-barang yang diimpot atau mengenakan quota terhadap kemasukannya yang bertujuan untuk menolong pengusaha-pengusaha yang membuat barang-barang seperti itu juga dalam negeri ini jika barang-barang buatan negeri ini sendiri semakin hari semakin mahal dan melambung tinggi harganya.

Tujuan kita mengadakan quota dan mengenakan cukai impot dalam kadar yang agak tinggi ialah untuk melindungi pengusaha-pengusaha tempatan yang membuat beberapa jenis barang-barang yang selama ini dibawa masuk dari luar negeri dengan harapan dapat mengeluarkan barang-barang yang sama tinggi mutunya dengan harga yang lebih murah dan berpatutan. Pengusaha-pengusaha itu juga adalah diharap dapat memberi pekerjaan kepada belia-belia, anak-anak tempatan dengan cara pengambilannya dapat mencerminkan kedudukan masyarakat negeri ini. Tetapi malangnya, Tuan Yang di Pertua, bukan sahaja mereka tidak bersedia untuk memenuhi perkara yang tersebut malah mereka telah mengkhianati dasar Kerajaan dalam cara pengambilan pekerja serta mereka berusaha menimbulkan perasaan benci dan marah di kalangan rakyat terhadap Kerajaan dan pada akhirnya dari punca kenaikan harga barang-barang ini, rakyat telah membuat kesimpulan bahawa Kerajaan yang mereka amanahkan telah menghancurkan harapan rakyat dan sebab itulah sekarang ini ada tanda-tanda yang menunjukkan rakyat jelata yang hidup kais pagi makan pagi, kais petang makan petang, sedang membuat persiapan untuk menggulingkan Kerajaan yang ada pada hari ini secara halal, atau kurang halal sebaik-baik sahaja diserahkan balik mandat kepada mereka dan mereka kini sedang dipengaruhi oleh gulungan ahli-ahli politik yang pernah bermain mata dengan kalangan kominis dalam negara kita ini.

Sistem meletakkan harga kepada barang-barang keperluan sekarang ini, Tuan Yang di Pertua, nampaknya telah digunakan oleh sebahagian besar dari ahli-ahli perniagaan untuk menindas dan menipu rakyat yang kurang berpelajaran dan pengetahuan.

Kerana harga yang mereka letakkan pada setengah-setengah barang melebihi dari had harga yang sepatutnya dan mereka memberi tahu pembeli-pembeli yang kurang pelajaran bahawa harga yang ada pada barang-barang itu ialah harga yang disuruh dan dipaksa oleh Kerajaan supaya menjualnya dengan alasan bahawa Kerajaan berkehendakkan kepada cukai yang banyak untuk membayar hutang pinjaman dari luar negeri yang digunakan oleh Kerajaan selama ini.

Sekarang, saya ingin menyentuh pula, soal pelajaran. Dari analisa Kementerian Pelajaran mengenai keputusan peperiksaan S.P.M. tahun lalu yang diumumkan 3 hari yang lepas, pada hemat saya amatlah menyedihkan sekali. Kecuaian ibubapa terhadap pelajaran anak-anaknya mungkin dapat diterima sebagai salah satu dari sebabnya, tetapi salah satu dari sebab-sebabnya yang maha besar pada pendapat saya ialah tentang taraf pengajaran, alat kelengkapan yang tidak cukup di sekolah-sekolah menengah kebangsaan dan kekurangan tenaga pengajar yang berkelulusan serta berkelayakan. Taraf pengajaran yang jauh berbeza antara Sekolah-sekolah Menengah Kebangsaan dengan Sekolah-sekolah Menengah Jenis Kebangsaan (Inggeris) amatlah nyata dan jelas sekali, dan tidak boleh dinafikan oleh mana-mana pihak dengan cara melulu sahaja.

Saya mempunyai keyakinan penuh atas kejujuran dan ketegasan Yang Berhormat Menteri Pelajaran yang ada pada hari ini serta ketegasan dasar pelajaran kebangsaan. Tetapi, saya merasa sangsi dan curiga terhadap setengah-setengah pegawai-pegawai yang ditugaskan dalam perlaksanaannya, sebab masih terdapat pegawai-pegawai dalam Kementerian Pelajaran yang kurang jujur dalam melaksanakan Dasar Pelajaran Kebangsaan kita. Yang Berhormat Menteri Pelajaran hendaklah mengawasi kedudukan pegawai-pegawai yang hanya bercakap di bibir lain, tetapi perbuatannya lain pula.

Tuan Yang di Pertua, kekurangan tenaga pengajar yang berkelulusan tinggi serta berkelayakan dan kekurangan alat-alat kelengkapan yang dihadapi oleh Sekolah-sekolah Menengah Kebangsaan sekarang ini hendaklah diatasi dalam kadar yang bersegera dengan diberi sepenuh-penuh tumpuan dan anggaplah kekurangan tersebut merupakan

sebagai sebuah neraka yang sedang membakar kanak-kanak yang tidak berdosa dan kiranya usaha untuk memadamkan api yang sedang membakar kanak-kanak pada masa ini memakan masa yang lama, saya berpendapat sudah pasti api yang sedang bernyala pada masa ini akan membakar segala kekayaan yang ada di dalam Malaysia ini, dan pada ketika itu tentulah ada orang yang berpendapat lebih baik mati dari hidup dalam negaranya sendiri dengan keadaan yang ada pada hari ini.

Perkara yang akhir sekali, saya suka menyentuh berkenaan dengan pelaksanaan Tangga-gaji Suffian. Sepertimana yang kita sedia maklum ada terdapat rasa tidak puas hati kepada setengah-setengah pegawai mengenai dengan perbezaan antara pegawai Kerajaan yang tinggal di rumah Kerajaan dengan pegawai-pegawai Kerajaan yang tinggal di luar dari rumah Kerajaan. Misalnya, seorang kakitangan Kerajaan yang tinggal di rumah Kerajaan tidak dikehendaki membayar balik apa-apa bayaran selama ianya menetap di rumah Kerajaan, iaitu bermula daripada 1-1-1970 hinggalah ke masa ianya mula memilih ke Tangga-gaji Suffian. Ini bererti mereka akan mendapat faedah yang lebih kalau dibandingkan dengan seorang kakitangan Kerajaan yang menyewa atau yang tidak tinggal di rumah Kerajaan. Saya berpendapat perlu ditegaskan bahawa Kerajaan harus mengambil perhatian agar kakitangan Kerajaan yang tidak menetap di rumah Kerajaan diberi imbohan mengikut kadar yang tertentu. Saya berpendapat ongkos untuk membayar bayaran tunggakan ini tidaklah terlalu banyak.

Tuan Yang di Pertua, saya rasa setakat inilah sahaja yang dapat saya beri mengenai dengan Titah Ucapan Diraja ini dan pada akhirnya, saya memberikan setinggi-tinggi terima kasih dan menyokong penuh di atas usul yang ada di hadapan kita ini.

Dr Lim Chong Eu (Tanjong): Tuan Yang di Pertua, saya bangun mengucapkan tahniah yang setinggi-tingginya kepada Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong bagi pembukaan Mesyuarat Pertama Penggal Ketiga Parlimen Yang Ketiga ini.

Perbahasan di dalam Dewan ini semenjak ianya dimulakan, sangatlah menarik. Saya ingin mengambil bahagian di dalam perbahasan untuk membuat beberapa teguran dan pandangan hasil daripada kajian saya terhadap hujjah-hujjah yang dibuat oleh lain-lain Ahli Yang Berhormat terlebih dahulu.

Untuk meneruskan ucapan saya ini, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Tuan Yang di Pertua, in a debate over His Majesty's Gracious Address, the liberty of Parliamentary democracy permits of the widest latitudes in debate, and certainly on this occasion the subjects raised have strayed far from consideration of the Gracious Address itself. However, I must say that the very conciseness of the text itself insists that very many issues are implied apart from those that have been directly presented.

It is true that no one in this House, and indeed throughout the country, who upholds the nation's interests can earnestly object to or even oppose the objectives of His Majesty's Government as set out in the Gracious Address. Who but a fool or a knave would oppose a policy which is directed towards creating "a stronger and a more united nation" and providing "the people a better standard of living and a better quality of life" by "eradicating poverty irrespective of race?"

Nevertheless, a careful study of the very text of the Gracious Address does reveal that underlying the bright optimism and confidence of achieved goals there is also a note of an increasing sense of concern over existing difficulties and future problems. Even though one would place implicit trust upon the experience of Government it would still be natural for the average citizen to reflect the anxious awareness on the part of Government that any serious failure to overcome these difficulties and problems may well nullify the obvious progress that has already been made.

Tuan Yang di Pertua, to my mind, the crucial point that was raised in the Gracious Address, and which has increasingly been debated with prominence but which has not been taken up with sufficient vigour in the debate, was stated clearly and succinctly that "the progress that has taken place WAS NOT ACHIEVED WITHOUT DIFFICULTIES".

The words immediately following dramatically pin-point the critical issue: "Government is concerned about recent price increases and particularly their impact on the lower income groups" and the statement goes on to elaborate that "Most of the recent price increases were caused by imported inflation" and as such "there are only limited opportunities of preventing corresponding domestic price increases".

We are then given an assurance that "Government is constantly reviewing the situation to ensure that price increases caused by imported inflation are not accentuated by unreasonable price and wage adjustments".

Tuan Yang di Pertua, I am confident that the Government will do its best to live up to the assurance pledged. I am confident that within the context of the stated problem many of the difficulties will be overcome. However, I am not at all certain that the problem has been stated fully and as such perhaps whatever remedial action that Government may undertake will not produce the desired results.

For instance, I cannot realistically reconcile this crucial issue that recent price increases have been due to "imported inflation" with the earlier statement in the Gracious Address that "the amount of our foreign exchange reserve has increased" and that the "strength and stability of the Malaysian dollar has been maintained".

If in fact we have maintained the strength and stability of our currency then the purchasing power of the Malaysian dollar would have been maintained. The very concept of stability suggests that the value of our currency is strong in relation to other international monetary systems. Therefore, if the strength and stability of our currency has been maintained and thus our purchasing power should also have been maintained, then how do we explain away the problem that the recent price increases have been caused largely by "imported inflation?" One cannot help suspecting that the issue is not tied up with the position of our foreign reserves but actually with the foreign debt and loan charges to which our development programmes have been committed for so many years.

Quite frankly, I admit that this is a subject one would not willingly wish to take issue with a person with such an international reputation as the Honourable Minister of Finance. However, I consider that some elucidation from him will help to dispel the lurking anxiety of the general public. I would urge him to do so and in so doing I also hope that he will clarify the extent to which our own domestic inflationary trend has contributed towards the increase in prices in so many different facets of our economy.

We cannot gloss over problems which can only be resolved if the people closely co-operate with Government. To secure the full cooperation of the people, the people must know and understand the real causes of the problems.

The Annual Report and Statement of Accounts 1972, of Bank Negara Malaysia has this comment to make in page 4 of the Report—

“Consumer prices, which had remained very stable in the 1960’s, became a matter of major concern in 1972 when they rose by 3.2 per cent, compared with the 1.6 per cent experienced in 1971. A significant part of this increase was due to imported price inflation arising from higher international prices for rice and sugar, as a result of temporary shortages, and inflationary conditions in the main supplier countries. In addition, there was the price effect of Government tax measures, such as the sales tax which was borne by the consumer.”

What the House would like to know is the extent of the price increase due to “imported inflation”, which may be difficult to prevent, and the extent due to tax measures, which we may at least be able to regulate.

In this session of the House, we shall be dealing with an amendment to the Sales Tax. When we come to it, I hope we will find a solution to abate the spiralling increase in prices.

It is important for us to bear in mind the simple statistical fact which the Bank Negara Report has revealed. Consumer prices “remained very stable in the 1960’s” but they “became a matter of major concern in 1972 when they rose by 3.2 per cent, compared with the 1.6 per cent experienced in 1971.”

Honourable Members must wonder whether it is a coincidence that the price indices started to run out of control as soon as the Sales Tax imposed in February 1972 started to take effect.

Tuan Yang di Pertua, I had warned the Honourable Minister of Finance in January 1972 when he introduced the Sales Tax Bill that the imposition of the 5 per cent Sales Tax would be used as an opportunity by distributors throughout Malaysia to hike up their prices to fantastic heights and that the final price increases would exceed 5 per cent. Every housewife in Malaysia today can testify that my prediction has been proven correct.

Again and again, I cautioned the Government to eliminate the application of the Sales Tax on the labour cost component of products manufactured by our new industries so that these products can be made available at the cheapest possible prices to our own people, including the very workers in the new factories producing them, but so far the Government has not acted on this suggestion. Let me repeat here that the imposition of the Sales Tax on the labour cost component of products from our new industries is leading Malaysia into a dangerous spiral of rising cost of living, growing demand for higher wages, eventual concession to these demands and thereby increased quantum of taxation by Government. The Government can and must act to eliminate this root cause of domestic inflation which it has itself partly contributed.

Tuan Yang di Pertua, I reiterate here my plea to the Government to re-examine the wisdom of continuing this repressive Sales Tax. In view of the favourable projections on the export revenues for 1973 and subsequent years, the Government ought to seriously consider lifting this Sales Tax completely because an unchecked price increase wipes out whatever income growth that has been generated by public policy and is, therefore, incompatible with the New Economic Policy which aims, among other things, creating a better standard of living and a better quality of life.

Earlier, I said that perhaps the problem of increased prices may not have been fully stated. I accept the gravity of the dire impact of increasing prices on the lower income

groups. But I consider that Government must apply itself more vigorously to assess the dimension of the increasing prices and its possible impact upon the entire programme of development envisaged by the Second Malaysia Plan. What, for instance, will be the effect of the recent increase in prices on construction materials on our development programme? The costs will obviously spiral upwards but will they also produce a pernicious cyclical effect which can curtail and even halt our progress?

We are happy to note that Government is "at all times giving serious attention to . . . systematic and proper Manpower Planning," and I congratulate the Government for its efforts in this direction. However, it would have given us greater comfort to have been told that similar action is being taken for proper Resources Planning. It is certainly anomalous that Malaysia should be one of the major producers of timber in the world, and yet the cost of timber for construction has spiralled upwards. What is even more disconcerting is that the end result is that low cost housing has increased in prices, and at a time when our development programme demands more housing for our new workers.

There are many other similar examples, I am sure that the action taken by Government in establishing RISDA and the Lembaga Pertubuhan Peladang is in the right direction. The success of these new endeavours will however be measured in terms of how much actual benefits that the farmers themselves will derive from these innovations.

The objectives of eradicating poverty and of bringing about a better quality of life must be correlated with Government's efforts to maintain our domestic price stability. The Government is to be congratulated for initiating the many schemes which are designed to increase the production of the farmers and the fishermen. However, it is imperative now for the Government to establish "watch-dog" committees to ensure that the farmers and the fishermen really succeed to raise their incomes, and also to ensure that our people enjoy a price stability commensurate with the efforts they have put in to implement the development programmes of the Second Malaysia Plan.

In simple terms, the ordinary citizens and in particular the housewives in our country are not going to be impressed very much by

the fact that our exports of fish and of prawns have increased and brought us increasing foreign exchange when they have to buy fish and prawns at a higher price for their own home consumption if in fact fish and prawns are available and available in quality.

Tuan Yang di Pertua, I fully appreciate that the problems of ensuring social economic progress are enormous, and the task of Government is tremendous. I have made my comments only to encourage the Government to even greater efforts as indeed I am certain that our people will respond even more wholeheartedly to the programmes of Government to create a just Malaysian society, especially under the leadership of the Honourable Prime Minister.

It would have been more encouraging to the people on the other hand if in His Majesty's Gracious Address we had been given some indication of the work done by the Anti-Corruption Agency to spell out Government's determination to wipe out corruption from our society. Certainly this aspect of administration is of no less importance, perhaps of even greater importance at this present time, than the announcement of the setting up of the Narcotics Bureau. On this issue I would like to ask clarification as to whether this Bureau will also be responsible for the care and treatment of those who have already become addicted.

Sir, whilst we welcome the Government's objectives in presenting the Securities Industry Bill, which will do much to reduce the element of gambling in the Stock Market, it would have been more meaningful to let the people know—if the work of the Implementation Co-ordination and Development Administration Unit or of the Economic Planning Unit had been mentioned. This would have given stress to Government's determination to harness and channel our land and financial resources and our manpower efforts towards an established priorities of development. The Honourable Minister of Finance has only too frequently referred to the need to control the upward spiralling of costs and Government has nothing to lose to tell the people that these two units will co-ordinate Government expenditure to check this trend of upward spiralling of costs. In fact, the very structure of the Administration will have to be reformed to provide effective corporate

management which can prevent unnecessary duplication of effort and expenditure. Such reforms will contribute much towards achieving maximum value for the funds voted to the various Ministries and Departments.

Although Government says that there is a lot of domestic capital for our own internal development, we must never forget that all this money ultimately comes from the hard toil and sweat of our farmers, fishermen and workers. Therefore, we must at all times ensure that our land and financial resources must be firmly directed towards basic social infrastructure development, which should include subsidised housing for the workers, for squatter resettlement and for slum clearance if we are to restructure our society towards a better standard of living. One could almost coin an effective slogan—share speculation or subsidised housing—or much more succinctly, “Shares of Sewers”.

Tuan Yang di Pertua, the nation today has reached a very critical stage of our development. The process of restructuring society is a task which must involve every Malaysian. It is as it were that we have now reached a stage in our history when our people have to cross the enormous hurdle of transforming ourselves into a progressive modern nation in which our multi-racial, multi-cultural and multi-lingual traditions have become integrated into a national identity which is truly Malaysian. From another point of view, we are transforming ourselves from an agricultural society into an industrial society in which science and technology will play an increasingly important part in our daily lives.

To some degree the impact of the modern world has also descended upon us even as we ourselves are striving outwards and upwards towards international goals. In this light, the Government's concept of Neutrality in South East Asia, and its foreign policy of being friendly with all countries based on the principle of mutual respect of national sovereignty and non-interference in the internal affairs of each other is sound and correct, and its foreign policy should receive the support of all the people in our nation. With such a policy receiving the full support of the people, I am confident that the normalisation of relations with the People's Republic of China will not only improve the climate of

international relations but will also bring much mutual benefit to our two countries. Further, I consider that such a move will consolidate the integration of Malaysian society.

I believe that the vast majority of our citizens today have every confidence that the Government under the wise leadership of the Honourable Prime Minister will be able to clearly show us the way and indicate the direction of our future progress.

The question that is most cogently asked today is whether or not we shall be able to meet the challenges and problems of social economic change and progress as a strongly united nation or will the weight of these challenges and problems divide us into communal, sectarian and partisan groups. To me and also to my comrades in the Parti Gerakan Rakyat Malaysia, the answer is clear. We can only achieve a just society as Malaysians.

Every human being aspires for a better way of life. It is human to have rising expectations of more educational opportunities, of more job opportunities and of more opportunities to a better quality of life. At this moment of our nation's history we must restrain ourselves from exploiting the emotions of our people by playing upon their aspirations for sectarian political ends. Our people have come a long way together since Merdeka on 31st August, 1957. Together we have weathered many storms and tested the sinews of the democratic process which best suits us. Our loyalty to our country has been demonstrated often enough even to the graves of those of to whom we pay homage as our National Heroes. This loyalty must not be challenged. We know who are our brothers and sisters just as we know who are our enemies.

Many Honourable Members have spoken at great length and regrettably on occasion with unrestrained emotion on the issue arising from the dismal results of the M.C.E. and S.P.M. Examinations. Let us accept it, the results of the 1972 examinations are terrible. But let us look at them realistically and make even stronger resolution not to let them happen again. It is cold comfort to me to realise that in this House I am one of the very few who can truly say, “Yes, I have been telling you so”. It is also a deep

disappointment to me, as I am sure it is to the handful of us in this House, including the Honourable Prime Minister himself, that after so many years, since the days when we attempted to initiate a pattern of national education with the introduction of the 1956 Razak Report, we have not yet satisfactorily resolved the problems of a national educational system.

Perhaps the time has come when the Government should establish a national Committee to take stock of the entire problem and to review the prevailing conditions of education.

With all this in mind, I consider that the fundamental disappointment to all of us revolves upon the question of costs. Can we, having reached this stage of economic progress, when rising costs of living already cause great concern to Government and some degree of hardship to every individual family, can we at this stage sustain what must economically be considered to be the costs of the failure of the educational system. No one, not even the most vehement and vitriolic critics of Government policies, such as the Honourable Member for Batu or the Honourable Member for Bandar Melaka, has opposed the promotion of Bahasa Malaysia as a factor unifying our people.

Just as we have to be very careful in husbanding all our material and financial resources to meet the challenges of economic-social progress, so also must we never lose sight of the constant need to build up our manpower resources. To my mind, one of the most terrible aspects of the large number of M.C.E. and S.P.M. failure is that on quick and rough calculation the total of 28,634 failures at this vital stage of education and at this critical age group virtually represents that about \$82 million to \$85 million of investment on our human resources has been wasted and literally gone down the drain. When we view the problem from this angle, we can only come to one conclusion and that is we simply cannot afford to repeat the experience. Not even the revenues from the Sales Tax can balance this financial waste!

Other Honourable Members have taken the time of the House dealing with the more emotional social consequences of this problem. The facts and figures provided by them are uncontested. The degree of social

shock to the parents, teachers and pupils of such well-known schools as the Chung Ling High School, the St. Xavier's Institution, the Han Chiang High School, the Methodist Boys' School, the Jalan Cochrane English School, the St. Michael's Institution, the St. Mark's School and many others must have been considerable; and I have a vague suspicion that the results must have come as a shock to the Honourable Minister of Education himself. However, what in the ultimate are the collateral reasons which produced this "shock?" Many have tried to answer this question by associating the failures with the loss of opportunity to proceed on to the Sixth Form. But is this true? The total number of places for the Sixth Form have been limited for many years and each year only about 25% of those who pass the M.C.E. actually go on to the Sixth Form. In fact, not all those who passed the M.C.E. this year will be able to do so.

It is my opinion, that two anomalies have been brought to light by the massive failures this year. The first educational anomaly is that the final objective of the present education system may not be in accord with our present needs. Last Saturday, at a Pesta to demonstrate Gerakan Pembaharuan, I saw a model in the Educational Section which placed a doll dressed up in full academic gown at the very pinnacle of the pyramid of scholastic achievement. It was timely and it came as a mild shock to me. With such an objective we naturally have problems of "drop-outs" in the sense that they have not become university graduates. The second educational anomaly is that the educational system is not being fully coordinated with the labour requirements of an industrialising society.

Although His Majesty's Gracious Address referred to a systematic and proper Manpower Planning, it must be obvious to everyone that the relationship of employment to the school-system has not been clearly defined. Who, for example, is really responsible for coordinating the industrial training scheme for youths or the job emplacement scheme so that the pupil in school or just after leaving school will be prepared, trained and directed to an equitable employment?

Bagi pihak Parti Gerakan Rakyat Malaysia dan penduduk-penduduk kawasan Tanjong, saya menyokong usul ini.

Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub (Payang): Tuan Yang di Pertua, saya ingin mengambil kesempatan ini untuk menyampaikan rasa terima kasih seluruh rakyat Sarawak termasuk Kerajaan Campuran Negeri Sarawak mengenai segala bantuan yang telah diberi kepada Kerajaan Negeri Sarawak oleh Kerajaan Pusat kita dalam berbagai-bagai bidang pembangunan dan juga perkembangan pentadbiran di negeri itu. Beberapa kejayaan, Tuan Yang di Pertua, telah dicapai oleh kerana kestabilan politik di negeri itu pada masa ini. Apa yang sangat-sangat dihargai dan dibanggakan oleh Kerajaan Sarawak dan rakyat Malaysia di Sarawak ialah perhubungan di antara Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri Sarawak adalah erat dan rapat sekali. Hal ini, Tuan Yang di Pertua, telah wujud semenjak Kerajaan Campuran dibentuk di Negeri Sarawak.

Tuan Yang di Pertua, jumlah peruntukan yang telah dibuat untuk pembangunan di Sarawak dalam tempoh Rancangan Malaysia Kedua pada mulanya ialah sebanyak \$608 juta sahaja termasuk \$683 juta dari punca kewangan Kerajaan Pusat. Sehingga pada masa ini jumlah peruntukan telah bertambah menjadi lebih kurang \$695 juta ini belum lagi termasuk kepada cadangan-cadangan baru yang dibuat di bawah Mid-term Review. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Pertama dahulu, Tuan Yang di Pertua, sebanyak hanya \$273.5 juta telah dibelanjakan termasuk \$254.7 juta dari punca-punca Kewangan Kerajaan Pusat. Kedudukan peruntukan di antara sektor-sektor juga telah berubah misalnya sektor ekonomi telah bertambah dari \$417 juta kepada \$498 juta atau daripada 68.5% pada asalnya kepada 71.6% pada masa sekarang ini. Ini membuktikan bahawa Kerajaan Pusat kita memberikan keutamaan kepada rancangan-rancangan yang dapat meninggikan lagi taraf hidup rakyat kita. Ia juga membuktikan bahawa kita mampu melaksanakan projek-projek pembangunan. Perubahan-perubahan seumpama ini tetap tidak akan dapat dibuat tanpa persefahaman dan persetujuan daripada Kerajaan Pusat. Di sebalik perubahan-perubahan itu terdapat perundingan-perundingan di antara kedua-dua pegawai tinggi

Kerajaan Negeri dan juga Kerajaan Pusat. Di sini saya suka menyampaikan rasa terima kasih Kerajaan Negeri Sarawak dan rakyat Sarawak kepada semua pegawai-pegawai daripada beberapa Kementerian-kementerian Persekutuan yang berkenaan khasnya kepada mereka di Jabatan Perdana Menteri, Kementerian Pelajaran, Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, Kementerian Kesihatan, Kementerian Kerja Raya dan Tenaga dan Kementerian Penerangan dan Penyiaran.

Kerajaan Campuran Negeri Sarawak, Tuan Yang di Pertua, sedar bahawa tanggungjawab bersama adalah perlu di antara kedua-dua Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri dalam pembiayaan projek-projek pembangunan. Ini dapat dibuktikan bahawa dalam tempoh Rancangan Malaysia Kedua Kerajaan Negeri telah menanggung beban perbelanjaan yang berlipatganda banyaknya dibandingkan dengan beban yang ditanggung oleh Kerajaan Negeri dalam Rancangan Malaysia Pertama dahulu. Hal ini telah mengakibatkan wang simpanan Kerajaan Negeri menjadi merosot dari setahun ke setahun. Walaupun begitu Kerajaan Campuran Negeri Sarawak berpendapat masa hadapan negeri Sarawak adalah cerah sekiranya ia dapat menggalakkan kemasukan pelaburan modal dari luar negeri untuk dilaburkan dalam perusahaan-perusahaan kayu-kayan dan usaha carigali minyak misalnya dan juga gas asli di dasar lautan di sepanjang pantai negeri Sarawak. Di sini saya ingin meminta bantuan dan kerjasama Kerajaan Pusat untuk menumpukan perhatiannya kepada kemungkinan-kemungkinan pelaburan di Sarawak. Sokongan Kerajaan Pusat adalah diperlukan dalam usaha mencari pakar-pakar dan juga pengusaha-pengusaha daripada luar negeri.

Tuan Yang di Pertua, pihak Kerajaan Negeri sendiri akan terus mencari jalan untuk mendapatkan kedua-dua perkara yang tersebut tadi dan pihak Kerajaan Pusat janganlah bimbang bahawa kami kurang percaya kepada kebolehan pihak Kerajaan Pusat. Kami berharap pihak Kerajaan Pusat akan menyokong penuh tindakan Negeri Sarawak demi untuk kemajuan negeri itu.

Tuan Yang di Pertua, Sarawak telah merasa sedikit sebanyak kesusahan berikutan dengan perlaksanaan cukai-cukai baru yang telah dikenakan oleh Kerajaan Pusat dalam bulan Januari yang lalu. Walaupun begitu, Kerajaan Negeri menyokong penuh tindakan

Kerajaan Pusat untuk mengharmunikan beberapa cukai dengan cara beransur-ansur ke seluruh Malaysia, kerana kita sedar iaitu semenjak Sarawak masuk dalam Malaysia ianya telah mendapat faedah yang besar dalam pembangunan dalam beberapa bidang. Walaupun demikian, Tuan Yang di Pertua, saya suka merayu kepada Kerajaan Pusat supaya menambah lagi wang perbelanjaan pembangunan di negeri Sarawak. Seruan ini bukanlah saya kemukakan sebagai menuntut hak, tetapi semata-mata untuk menjamin kemajuan Sarawak supaya pada satu masa nanti taraf hidup rakyat Malaysia di Sarawak akan menjadi sama tinggi dengan taraf hidup rakyat Malaysia di Semenanjung ini.

Tuan Yang di Pertua, memandang kepada pentingnya pengangkutan motobot-motobot yang digunakan oleh penduduk pendalaman di negeri Sarawak daripada Kuching ke kawasan pendalaman dan juga di Bahagian Tiga, Enam dan Tujuh, rakyat jelata banyak menggunakan motobot-motobot.

Oleh sebab itu saya suka mencadangkan supaya Kerajaan Pusat khususnya Kementerian Kewangan boleh menimbang untuk menurunkan cukai minyak petrol atau gasolin bagi kegunaan "Outboard Motors". Saya percaya cadangan ini adalah sesuai sekali dari segi dasar mengurangkan jurang perbezaan pendapatan di antara rakyat yang berada dengan yang tidak berada. Berhubung rapat dengan cadangan ini saya juga suka menyeru dan merayu kepada Kerajaan Pusat supaya mengurangkan "annual licence fees" yang dikenakan kepada bas-bas. Cadangan ini juga adalah bersesuaian dengan dasar mengurangkan perbezaan di antara orang yang berada dengan yang tidak berada. Saya percaya kedua-dua cadangan di atas telahpun dibuat dalam laporan "Transport Development in Malaysia" yang telah dikeluarkan pada tahun 1968. Cadangan seumpama ini juga telah dibuat oleh pakar-pakar perunding Miri/Bintulu Regional Plan Study yang sekarang ini masih lagi berjalan di negeri Sarawak.

Tuan Yang di Pertua, perusahaan membina kapal-kapal di Sarawak adalah satu perusahaan yang harus digalakkan dan disokong penuh oleh Kerajaan. Sebab Negeri Sarawak masih lagi memerlukan pengangkutan kapal-kapal di sepanjang pantai dan di sungai-sungai yang besar di negeri itu. Oleh yang demikian, Kerajaan Pusat hendaklah

sentiasa mengkaji betul-betul akan akibat menaikkan cukai ke atas enjin disel. Berikutan dengan kuat-kuasa undang-undang Customs Duty (Amendment) (No. 17) Order, 1971 enjin-engin disel di antara 199 dan 600 h.p. telah dikenakan cukai impot sebanyak 25 peratus. Enjin-engin ini juga dikenakan surtax sebanyak 4 peratus. Duti-duti di atas adalah menghindar kemajuan perusahaan pembinaan kapal-kapal di Negeri Sarawak. Pada hari ini 4 perusahaan pembinaan kapal telah diluluskan oleh Kementerian Perdagangan dan Perindustrian semenjak tahun 1968. Selain dari itu, ada juga perusahaan-perusahaan yang lain yang telah ditubuhkan sebelum tahun 1968. Perusahaan-perusahaan tersebut telah mengalami beberapa kesulitan semenjak undang-undang kastam yang saya sebut tadi dikuat-kuasakan. Sekiranya Kerajaan Pusat tidak dapat menimbang perkara ini dengan cara positif maka perusahaan pembangunan kapal di Sarawak akan tetap terus mati. Sebaliknya pula sekiranya undang-undang tersebut diteruskan, maka dengan cara tidak langsung Kerajaan Pusat dengan sendirinya menyokong perusahaan tersebut di Singapura dan di lain-lain negeri.

Tuan Yang di Pertua, pada pandangan saya adalah tidak wajar untuk meneruskan cara-cara kegunaan bahan-bahan dalam pembinaan pada masa ini khususnya di negeri Sarawak. Cara-cara tender yang ditetapkan oleh Kerajaan pada masa ini adalah tidak praktikal dan dengan sendirinya menaikkan harga tender. Banyak projek-projek pembinaan seperti pembinaan pejabat-pejabat Kerajaan, rumah-rumah Kerajaan, bangunan-bangunan sekolah di kawasan-kawasan luar bandar sedang dilaksanakan. Pada pandangan saya, Tuan Yang di Pertua, harga-harga bangunan seperti ini dapat dikurangkan jika Kerajaan sanggup menggunakan bahan-bahan tempatan, kemahiran setempat dengan tidak memanggil tender-tender dari kontraktor-kontraktor yang diluluskan oleh pihak Jabatan Kerja Raya sahaja. Tegasnya saya suka mencadangkan supaya kerja-kerja pembinaan di kawasan-kawasan luar bandar hendaklah diberi kepada orang-orang di kawasan itu sendiri jika boleh. Dengan cara ini juga keadaan pengangguran dan kekurangan peluang-peluang kerja di kawasan-kawasan luar bandar dapat dikurangkan.

Tuan Yang di Pertua, dalam tahun-tahun yang akhir ini saya dapati banyak sekali perundingan-perundingan dan lawatan-lawatan telah dilakukan ke Sarawak oleh Menteri-menteri Kerajaan Pusat dan Pegawai-pegawai daripada Kementerian-kementerian di sini. Kerajaan Campuran Negeri Sarawak sekali lagi suka menyatakan rasa gembiranya tentang hal-hal seumpama itu. Saya harap lawatan-lawatan seumpama itu akan terus dibuat oleh Menteri-menteri kita dan Pegawai-pegawai tinggi kita dari Kuala Lumpur ke Kuching khususnya dan keseluruhan Negeri Sarawak amnya untuk melihat dari dekat akan projek-projek pembangunan di sana.

Tuan Yang di Pertua, sebagai satu dari objective untuk menyatupadukan rakyat Malaysia di Sarawak dengan rakyat Malaysia keseluruhannya Kerajaan Campuran Sarawak sangat terhutang budi kepada Kerajaan Pusat khususnya kepada Yang Berhormat Menteri Pelajaran kerana setuju di atas cadangan Kerajaan Negeri menghapuskan peperiksaan Common Entrance Examination iaitu Peperiksaan Darjah VI dan melanjutkan pelajaran kepada Tingkatan Tiga. Perubahan dasar ini bererti perbelanjaan modal bagi kemajuan pelajaran dan latihan di Sarawak akan berganda dalam masa Rancangan Malaysia Kedua ini. Besarlah harapan Kerajaan Campuran Negeri Sarawak kepada pertimbalangan yang saksama dari Kerajaan Pusat untuk menerima cadangan-cadangan projek pelajaran yang akan dimasukkan dalam Kajian Semula Rancangan Malaysia Kedua nanti.

Saya suka juga memberi tanda penghargaan Kerajaan Campuran Negeri Sarawak kepada Kerajaan Pusat mengenai kemajuan-kemajuan yang telah dicapai dalam segi perkembangan perkhidmatan kesihatan dan perubatan di segenap pelusuk Negeri Sarawak, terutama sekali di kawasan-kawasan luar bandar dan kawasan-kawasan RASCOM. Ini membuktikan rasa persefahaman dan muhibbah yang telah ditunjukkan oleh pihak Kerajaan Pusat dari segenap lapisan. Hal seumpama ini hendaklah dikekalkan demi untuk kesejahteraan hidup rakyat kita di sana.

Saya suka juga membawa perhatian Dewan ini mengenai perdagangan di antara Sarawak dan Semenanjung Malaysia. Pada tahun lepas Sarawak telah mengimpor barang-barang

yang bernilai sebanyak \$155.6 juta berbanding dengan \$125.5 juta pada tahun 1971. Kebanyakan dari import-import ini adalah terdiri dari barang-barang pembuatan. Dari segi jumlah import, Semenanjung Malaysia telah mengadakan 33% dari jumlah keperluan Negeri Sarawak. Ini mencerminkan satu kedudukan yang baik bagi negara kita. Tetapi, Tuan Yang di Pertua, import dari Sarawak ke Semenanjung Malaysia masih lagi kecil—daripada \$17.8 juta pada tahun 1971 kepada \$27.2 juta sahaja pada tahun 1972. Ini bererti bahawa Kerajaan Pusat haruslah sentiasa mengawasi perkembangan kilang-kilang perusahaan, terutama perusahaan-perusahaan yang berdasarkan kayu-kayuan supaya perusahaan-perusahaan ini disalurkan ke Sarawak dengan lebih banyak lagi.

Tuan Yang di Pertua, saya ingin menyentuh sedikit tentang dasar-dasar mempersaibangan pendapatan di antara negeri-negeri di Malaysia ini. Negeri Sarawak adalah mempunyai pendapatan purata yang lebih rendah dari pendapatan purata negara, dan dalam negeri Sarawak sendiri perbezaan pendapatan di antara sektor pertanian dan lain-lain sektor adalah besar sekali. Mengikut anggaran yang ada sekarang pendapatan purata dalam sektor pertanian adalah lebih kurang 3 atau 4 kali lebih rendah dari pendapatan purata negeri Sarawak seluruhnya. Oleh yang demikian, dalam usaha Kerajaan untuk mengurangkan perbezaan pendapatan di antara negeri-negeri dalam Malaysia dan juga di antara sektor-sektor, maka Kerajaan haruslah melipat-gandakan lagi usaha-usahanya untuk menggalakkan pemodal-pemodal yang hendak melaburkan modal-modal mereka di Malaysia supaya melaburkan modal-modal mereka itu di negeri Sarawak khususnya dan di negeri-negeri yang lain di Malaysia yang kurang maju amnya. Peluang-peluang untuk pelaburan modal di Sarawak telahpun dikesani baik oleh pakar-pakar UNIDO, F.A.O. dan FIDA. Apa yang perlu dibuat sekarang, Tuan Yang di Pertua, oleh Kerajaan Pusat ialah menggunakan laporan-laporan tersebut dengan sepenuh-penuhnya. Kerajaan Negeri sendiri sedang berusaha dengan seboleh-bolehnya tetapi usaha-usaha dari Kerajaan Pusat hendaklah juga diperkembangkan lagi. Kemungkinan-kemungkinan pelaburan dalam perusahaan kayu-kayuan di negeri Sarawak adalah sangat mengagumkan. Mengikut laporan F.A.O.

Pihak Pembangkang telah cuba mendatangkan usul pindaan ke atas usul terima kasih yang dikemukakan oleh sahabat saya Wakil dari Tumpat. Usul pindaan yang telah ditolak oleh Tuan Yang di Pertua atas alasan bahawa pindaan itu akan melarikan usul asal daripada tujuannya dan maksudnya. Pindaan itu bermaksud hendak menyatakan bahawa Titah Diraja itu tidak lengkap dan tidak meliputi, kerana kononnya soal hasil peperiksaan M.C.E. dan S.P.M. yang menjadi persoalan yang ribut sekarang tidak disentuh di dalam ucapan itu.

Tuan Yang di Pertua, soal kejatuhan murid-murid dalam peperiksaan tahun yang lepas—M.C.E. dan S.P.M., adalah satu soal berat—serious, dan tidak ada seorang dalam tanahair kita ini melainkan orang yang telah ditarik oleh Tuhan akan akal fikiran yang siuman daripada kepalanya, yang berasa suka atau seronok melihat result peperiksaan yang baharu-baharu ini diisytiharkan itu.

Pada saya, Tuan Yang di Pertua, soal ini adalah soal education dan perlu dibincangkan secara bertanggungjawab, secara rational dan secara hendak menulung murid-murid yang terlibat hasil daripada peperiksaan itu. Tetapi malangnya, Tuan Yang di Pertua, saya katakan malang sangat ialah oleh kerana setengah-setengah parti-parti Pembangkang telah menjadikan soal education ini sebagai satu issue politik untuk menjadikan political stunt, mencari pengaruh di kalangan rakyat.

Saya fikir, cara dan perbuatan Ahli-ahli Pembangkang itu patut di kutuk dan patut di kecam dengan sekeras-kerasnya, kerana menjadikan soal ini sebagai satu soal politik, bukan hanya akan merusakkan penuntut-penuntut yang terlibat, tetapi ini akan menggagalkan dan mengguncangkan kepercayaan orangramai kepada Lembaga-lembaga Peperiksaan dan kepada institusi-institusi pelajaran yang ada dalam negeri kita ini. Ini satu soal yang tidak boleh dipermainkan. Kalau setakat 10,000 atau 20,000 yang hanyut barangkali tidak menjadi soal, tetapi soal kepercayaan dan keyakinan orangramai kepada Lembaga-lembaga Peperiksaan, kepada institusi-institusi pelajaran, maka inilah yang penting yang patut diperhatikan.

Tuan Yang di Pertua, saya sangat-sangat dukacita benar dengan cara pihak Pembangkang membawa perkara ini secara yang mereka telah lakukan, bertambah malang

lagi kerana setengah-setengah sahabat kita daripada M.C.A. telah termasuk dalam lukah dan perangkap yang dipasang oleh Ahli-ahli Pembangkang ini.

Tuan Yang di Pertua, saya fikir Kerajaan juga patut ditegur dan disalahkan kerana sikapnya membiarkan perkara ini dibincangkan dalam open, dalam public iaitu satu soal sensitif yang boleh menerbitkan berbagai-bagai bencana dan mala petaka ke atas negara kita ini.

Tuan Yang di Pertua, saya masih ingat, di dalam Dewan ini beberapa kali saya meminta daripada Kerajaan supaya mengkontrolkan wakil daripada Menglembu dahulu, iaitu mendiang Seenivasagam dengan sebab tekanan-tekanan saya yang begitu kuat, saya telah dituduh extremist, ultra Melayu dan sebagainya. Sebab dibiarkan cara-cara ucapan yang seumpama itu berkumandang di dalam Dewan ini dan di luar Dewan ini. Pada masa yang lampau, maka itulah yang melahirkan 13 Mei yang lepas.

Hari ini nampaknya sejarah mengulang jejaknya. Wakil daripada Bandar Melaka telah membuat ucapan dalam Dewan ini yang begitu subtle membangkitkan soal-soal perkauman yang sensitif.

Kerajaan hingga ini saya tidak nampak—tidak bergerak, indah tak indah sahaja kepada cara-cara yang ditunjukkan oleh Yang Berhormat wakil dari Bandar Melaka. Kalau Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka dalam ucapannya dalam Dewan ini begitu lantang dan berani membangkitkan soal-soal perkauman, soal sensitif dengan cara yang subtle you can imagine, Tuan Yang di Pertua, apa yang akan dicapkan-nya di luar Dewan ini untuk menghasut rakyat di kampung-kampung, untuk mencari pengaruh dan kedudukan. Oleh sebab itu, selain daripada saya mengutuk perbuatan pihak Pembangkang yang tidak bertanggungjawab itu, saya ingin menegaskan di sini iaitu Kerajaan juga patut mengambil perhatian, dan kalau Kerajaan berpeluk tubuh Kerajaan akan disalahkan oleh orangramai, jika sesuatu yang tidak diingini berlaku di dalam negeri ini.

Tuan Yang di Pertua, apakala saya menuntut soal-soal seumpama ini jangan dibincangkan dalam public atau secara terbuka, saya tidak bermaksud hendak menyembunyikan sesuatu di bawah hampanan (carpet)—tidak, saya tidak bermaksud demikian. Tetapi

perkara ini, perkara yang amat serious yang mengenai nasib bangsa dan negara khasnya penuntut-penuntut yang terlibat di dalam perkara ini. Apa yang kita patut buat dan apa yang kita hendak buat berkenaan dengan perkara ini ialah mencari satu jalan keluar daripada kerumitan dan kesulitan ataupun bencana yang harus menimpa penuntut-penuntut yang terlibat itu. Tetapi dengan membangkitkan soal-soal perkauman yang sensitif, menuduh secara halus, secara licin kepada Lembaga-lembaga Peperiksaan dan orang-orang yang menjalankan tugas dengan jujur, ini tidak akan menghasilkan faedah kepada anak-anak yang terlibat. Ini akan mendatangkan bencana. Saya boleh mengatakan bahawa pihak Pembangkang yang menimbulkan perkara ini dengan begitu rupa, orang-orang ini pengkhianat kepada negara dan pengkhianat kepada anak-anak yang terlibat itu. Mereka tidak menaruh sedikit kasihan kepada anak-anak dan murid-murid yang terlibat itu, mereka lebih mementingkan political stunt, kepentingan politik mereka, kepentingan parti mereka daripada kepentingan negara dan keturunan jenerasi muda kita yang akan datang.

Suara-suara telah kedengaran di dalam Dewan ini menuntut supaya diadakan public enquiry. Berdasarkan hujah-hujah yang saya telah bentangkan tadi, saya menentang cadangan itu, Tuan Yang di Pertua. Bukan kerana berniat hendak menyembunyikan sesuatu, tetapi kerana saya yakin bahawa public enquiry itu tidak akan mendatangkan sebarang faedah malah hanya akan menimbulkan kesulitan, akan menimbulkan berbagai-bagai cakap yang boleh menerbitkan hatred di antara orangramai dan rakyat negeri ini. Apa yang kita hendak selesaikan (solve) ialah soal murid-murid yang terlibat iaitu jenerasi-jenerasi muda yang akan menjadi pemimpin pada masa depan. Solution atau penyelesaian sementara dengan mengadakan public enquiry ini tidak akan menjawab soal dan problem yang dihadapi oleh negara kita pada masa ini. Oleh sebab itu, Tuan Yang di Pertua, saya dengan kuat menolak cadangan dan menentang sebarang cadangan untuk mengadakan public enquiry berkenaan dengan perkara ini.

Tuan Yang di Pertua, negara kita sekarang sedang maju dan mara ke hadapan dengan pembangunan-pembangunannya yang pesat dalam serba lapangan. Kemajuan (achievement) kita telah menimbulkan cemburu

kepada setengah-setengah pihak dan setengah-setengah gulungan. Mereka tidak senang melihat kemajuan (achievement) kita dalam bidang politik, dalam bidang ekonomi dan dalam bidang sosial.

Orang-orang yang cuba hendak mengecil-kecilkan kemajuan-kemajuan (achievement) yang kita telah capai itu sebenarnya orang-orang ini telah dibutakan mata hati dan matanya oleh kepentingan-kepentingan parti politiknya.

Saya berdoa kepada Tuhan muga-muga orang-orang yang telah buta mata dan mata hati itu muga-muga Tuhan celekkan mata mereka dan bukakan mata hati dan kikiskan segala karat-karat kotor yang meliputi akal fikiran mereka supaya mereka dapat melihat kebenaran.

Tuan Yang di Pertua, saya tidak perlu di dalam Dewan ini menyebutkan angka-angka untuk membuktikan betapa pesatnya kemajuan dan pembangunan berjalan dalam negeri ini, tetapi satu sahaja yang saya boleh sebutkan, iaitu dalam masa 15 tahun negeri ini merdeka, kita telah berjaya menjalankan pembangunan lebih banyak daripada apa yang penjajah jalankan dalam beratus-ratus tahun memerintah negara kita. Sungguhpun kita belum puas hati dengan achievement yang kita telah perolehi selama ini dalam masa yang singkat dengan kewangan dan tenaga yang ada pada kita, tetapi kita berasa senang kerana kita telah menjalankan kewajiban yang ditugaskan oleh rakyat kepada kita. Tetapi ada satu masalah yang besar di sini, iaitu kemajuan dan pembangunan ekonomi yang berjalan dengan begitu pesat tidak seimbang dengan pembangunan rohani dan jiwa di dalam negara kita.

Sepatutnya, Tuan Yang di Pertua, sambil kita menjalankan pembangunan ekonomi ini untuk mengisi perut rakyat dan untuk membajukan badan-badan yang tidak pernah berbaju dahulunya patut juga pembangunan rohani berjalan sama serentak, inilah yang saya dukacitakan kerana Kerajaan kita terlampau lemah menjalankan pembangunan rohani ini.

Saya katakan demikian, Tuan Yang di Pertua, kerana saya banyak sangat melawat Rancangan-rancangan FELDA di kebanyakan tempat dalam negeri kita dan dalam kawasan pilihanraya saya sendiri banyak Rancangan-rancangan FELDA, kalau

kita perhatikan keadaan, pemikiran, sikap penduduk-penduduk FELDA ini yang dahulunya dibawa daripada keadaan yang begitu sempit dan susah kepada keadaan yang jauh lebih baik daripada keadaan yang sebelumnya, cara berfikir, sikap mereka (attitude) masih belum berubah; sungguh-sungguh belum berubah. Bila dapat hasil getahnya atau kelapa sawitnya banyak, habis wang itu digunakan—Radio, Talivisyen, Honda. Saya telah pergi melawat Rancangan FELDA, tak usah saya sebutkan tempatnya. Peserta di situ telah bertanya kenapa FELDA tidak mengadakan panggung wayang dalam Rancangan FELDA. Pemikiran balik macam dahulu. Ini menunjukkan bahawa pembangunan jiwa, pembangunan rohani tidak sama serentak dijalankan dan bukan sahaja mengenai peneruka ataupun peserta-peserta, malah pegawai-pegawai yang menjalankan tugas dalam FELDA ini pun patut sangat diberikan kursus dan dibersihkan, dicuci jiwa mereka.

Tuan Yang di Pertua, dalam kawasan saya satu kecurangan sedang berlaku, iaitu di kawasan Kulai Kompleks. Lebih kurang \$2,000,000 wang rakyat, wang FELDA hanyut begitu sahaja. Jadi, saya minta daripada Kerajaan supaya bertindak memeriksa perkara ini dan membuang sebarang orang yang terlibat, tidak peduli daripada para peserta, ataupun pegawai yang ada dalam rancangan itu, ataupun siapa juga yang terlibat; mesti diambil tindakan dengan tidak kenal belas kesihan. Saya sanggup memberikan maklumat-maklumat yang lengkap dalam perkara kecurangan ini kepada Kerajaan, jika Kerajaan berkehendakkan itu daripada saya.

Di dalam Titah Diraja, Tuan Yang di Pertua, disebutkan lebohrya-lebohrya yang sedang dibina di sebelah utara di Sarawak dan di Sabah untuk menghubungkan antara satu negeri dengan negeri yang lain, bagi mendekatkan dan menyenangkan perhubungan antara satu tempat ke satu tempat yang lain. Tetapi, saya ingin tahu sejauh manakah kerja-kerja yang telah dijalankan di dalam kawasan saya, iaitu Johor Tenggara penduduk-penduduk dalam kawasan saya telah lama menderita kerana kekurangan perhubungan, tidak ada jalanraya-jalanraya. Sampai sekarang banyak kampung-kampung dalam kawasan saya masih menggunakan

bot-bot, perahu-perahu sebagai alat perhubungan di antara satu kampung dengan satu kampung yang lain. Kalau saya hendak menceritakan kesedihan yang disebabkan oleh tiada perhubungan dalam kawasan saya, saya akan menghabiskan masa dalam Dewan ini, tetapi memadailah saya sebutkan sepintas lalu dan saya percaya Kerajaan ada menaruh pandangan kepada kawasan ini dan saya tahu kawasan Johor Tenggara atau Projek Johor Tenggara kebanyakannya boleh dikatakan termasuk dalam kawasan pilihanraya saya, tetapi hingga hari ini saya belum dengar sepesat mana dan se pantas mana badan yang ditugaskan untuk menjalankan Projek Johor Tenggara itu berjalan sekarang. Saya berharap Rancangan Johor Tenggara ini akan dijalankan dengan segera supaya dapat mengubah keadaan tempat, Daerah Kota Tinggi itu.

Di dalam Titah Diraja ini telah ditekankan juga soal hendak memberi pelajaran dan hendak mencapai kemajuan; ditekankan soal sains dan teknologi. Barangkali di dalam zaman moden ini kita sangat-sangat perlukan sains dan teknologi, kalau tidak kita tidak dapat hendak menghambat kemajuan dunia sekarang, tetapi bagaimana yang saya sebutkan tadi, janganlah lupa soal pembangunan jiwa dan rohani, kerana pada saya kalau soal pembangunan jiwa dan rohani tidak diberikan pandangan yang berat dalam negeri kita, maka kita akan menghadapi keruntuhan bagaimana yang dihadapi oleh dunia Barat pada hari ini dan dalam negeri kita pun berbagai-bagai hal keadaan, kemerosotan akhlak, kejatuhan akhlak, dadah merebak, sehingga Kerajaan terpaksa menubuhkan Biro Narkotik. Semuanya ini hasil daripada jiwa yang kosong, jiwa yang memerlukan sesuatu yang tidak tahu di mana dia akan dapat yang dikehendakinya itu.

Di samping kita memberikan ajaran sains dan teknologi kepada anak-anak kita dan kepada jenerasi muda kita, maka perlu sangat soal ini diberi perhatian. Kalau tidak kita akan mengeluarkan manusia yang berupa mesin, jentera yang boleh bekerja, tetapi dia jentera. Dia tidak kenal peri kemanusiaan, jenayah, crimes akan bertambah dalam negeri dan segala jenis problem akan timbul jika didikan rohani ini tidak diberi kepada anak-anak kita.

Apakala saya sebutkan didikan rohani, saya tidak bermaksud sahaja ugama Islam itu diajar kepada anak-anak orang Islam, tetapi ugama-ugama lain juga, penganut-penganut ugama lain patut diberikan ajaran-ajaran ugama kepada mereka. Walaupun ugama-ugama lain itu saya bukan penganutnya, tetapi saya percaya ugama-ugama menyuruh kepada kebajikan, menyuruh kepada kebaikan secara keseluruhannya. Oleh sebab itu didikan rohani pada saya amat penting sekali. Kita ingin mendengar pemimpin-pemimpin tinggi kita, Menteri-menteri kita bila bercakap berkenaan dengan sains dan teknologi hendaklah disertakan sama dengan didikan rohani. Ini yang kita kehendaki dalam zaman pembangunan sekarang ini, kalau tidak kita akan menyesal esok, dan jenerasi yang akan datang akan menerima bencananya dan kerusakan yang akan timbul daripada apa yang kita jalankan sekarang.

Untuk menjaminkan ini, saya fikir di dalam Rukunegara kita perkara ini ada. Jadi, kenapa Rukunegara ini tidak diselongkar dengan seluas-luasnya dan diberi didikan secara mendalam kepada anak-anak kita yang akan menjadi manusia yang bertanggungjawab atas keselamatan negara kita pada masa yang akan datang.

Tuan Yang di Pertua, dalam Titah Diraja ini juga telah disentuh soal penubuhan badan-badan penyelaras. Saya telah banyak kali menyebutkan perkara ini iaitu dalam Kerajaan kita sekarang banyak jawatan-kuasa, banyak badan dan berbagai-bagai lagi dan orang-orang yang duduk dalam badan-badan itu balik-balik dia juga sehinggakan kadangkala kita hendak berjumpa dengan seorang pegawai, dikatakan attending a committee meeting—entah di mana kita hendak cari pun tak tahu, kerja kita tak jadi kerana pegawai yang boleh memberikan jawapan ya atau tidak, tidak ada dalam pejabatnya. Sungguhpun barangkali soal mengadakan banyak komiti-komiti, badan-badan atau lembaga-lembaga ini ada baiknya, tetapi kenalah tugas-tugas itu diberikan kepada lebih ramai orang supaya masing-masing dapat menjalankan tugas dan kewajibannya, jangan dilonggokkan atas satu dua orang atau tiga empat orang sahaja atas tugas-tugas itu, sungguhpun kita kekurangan orang, tetapi orang yang ada masih banyak yang boleh digunakan.

Mengenai soal kenaikan harga barang-barang, soal ini sebagaimana yang disebutkan dalam Titah Diraja adalah datang bersama-sama dengan impot barang-barang yang kita bawa dari luar negeri. Sungguhpun boleh dikatakan kenyataan ini ada benarnya, tetapi oleh kerana kebanyakan rakyat kita di kampung-kampung khasnya masih mempunyai pendapatan yang rendah, saya berharap Kerajaan akan dapat memikirkan satu cara supaya tekanan kenaikan harga barang ini tidak meremukkan tengkok dan tulang belakang rakyat kita yang di kampung.

Lagi satu perkara berkenaan dengan pengangguran, inipun satu masaalah yang merunsingkan negara, yang merunsingkan tiap-tiap seorang yang berada dalam negara ini dan ini memang tak dapat hendak dielakkan sebagaimana rakan saya dari Payang tadi telah membaca pendapat economist daripada United Nations, katanya perkara ini tak dapat dielakkan di negeri-negeri yang membangun, tetapi bagaimanapun soal pengangguran ini adalah satu soal yang amat penting mendapat perhatian, dan saya fikir sekiranya projek-projek yang hendak dijalankan di dalam negeri ini dapat dilaksanakan dengan segera, dengan lekas dan pantas, dengan tidak tergendala dengan urusan-urusan Pejabat Federal atau State, maka ini akan menolong melegakan keadaan pengangguran. Satu-satu projek hendak berjalan kadang-kadang mengambil masa satu dua tahun, sementara projek itu hendak berjalan anak kita sudah lahir berpuluh, entah beratus, belum selesai kita tackle masaalah pengangguran hari ini anak kita sudah keluar. Saya fikir ini bukanlah satu solution untuk hendak menyelesaikan perkara pengangguran kerana perkara pengangguran ini satu masaalah yang berat dan besar, tetapi ini barangkali sekiranya projek-projek itu dapat disegerakan jadi dapat ditampung mana yang ada pada hari ini. Yang akan lahir besok, kita fikirkan hal mereka besok, kalau tidak bertimpa-timpa bilangan penganggur-penganggur dalam negeri ini.

Tuan Yang di Pertua, satu soal yang penting yang disebutkan dalam Titah Diraja ini ialah berkenaan dengan keteguhan ringgit kita dalam masa krisis matawang dunia. Saya mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Kerajaan khasnya kepada Menteri Kewangan yang telah bertindak begitu segera dan pantas sehingga dapat terkawal dan